

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ'

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1903

ΑΦΙΘ. 52

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' όλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ.	5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ.	3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ	25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ ἀντακτής ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Τὸ προδεχὲς τεῦχος τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐκδοθήσεται τῇ 9 ἰανουαρίου διπλοῦν. Μετὰ δὲ τοῦ μεθεπομένου δοθήσεται τοῖς συνδρομηταῖς ἡ προμετωπίς τοῦ ΚΓ' τόμου τούτου καὶ ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἰερὰς ἐπιχειρήσεως ὅτι ἀπαρχή — Ἡ Θεολογικὴ σχολὴ τῆς Χάλκης — Αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστουγέννων ἐν τοῖς Πατριαρχείοις — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀτταλείας — Ἡ κυριακὴ ἀργία — Στατιστικαὶ εἰδήσεις περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σωμάτων, Ἐπιτροπῶν καὶ Γραφείων — Ἀναγραφὴ τελειοφοίτων Θεολογικῆς Σχολῆς — Ὁ παλαιοκαθολικισμὸς ἐν Γερμανίᾳ — Ἡ ἔννοια τοῦ μονογράμμου — Νεοελληνικὴς βιβλιογραφία Ἀνάλεκτα — Παράρτημα: «Εὐαγγελικὰ διδάγματα».

ΙΕΡΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΟΣΙΑ ΑΠΑΡΧΗ

θεωρηθήσεται, καθὼς τοιαύτη οὐσα, ἡ εὐσεβὴς πρᾶξις, ἣν ἀναγγέλλομεν, ὡς πρώτην μὲν εἶδῃσιν τοῦ παρόντος φύλλου, ὡς τελευταίαν δὲ τοῦ λήγοντος αἰσίως, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἔτους 1903. Νεᾶνις ἐξ εὐσεβοῦς οἰκογενείας, ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως ἐπαρκοῦς τυχοῦσα, διαφλεγόμενη ὑπὸ θεοῦ ζήλου καὶ ἑαυτὴν εἰς ἔργον ὅσιον ἐπιθυμοῦσα νὰ παράσχῃ δούλην καὶ θεράπειαν, προσήνεγκεν εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου τὰς ἑαυτῆς δυνάμεις, τὴν ἐργατικότητα, τὴν προθυμίαν, τὰς ἡμέρας τῆς ἐπικήρου ζωῆς αὐτῆς. Συνέχειαν εὐσεβοῦς βίου καὶ πολιτείας χρηστῆς ἐπιδεικνύουσα, καὶ μαρτύριον ἀφοσιώσεως εἰς ἰδέαν εὐγενῆ ὅλην ἑαυτὴν παρεχομένη,

μαθοῦσα ὅτι ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης σὺν τῇ περὶ αὐτὸν ἱερᾷ Συνόδῳ συσκέπτονται νὰ συστήσωσι μονὴν καλογραιῶν, ἐν ἣ καὶ ὀρφανοτροφεῖον θηλέων λειτουργήσῃ καὶ τόπος εὐτρεπίζεται κόσμιος προφυλάξων τὰς ἐμπλεκόμενας ἐν πειρασμοῖς βιοτικῶς καὶ κινδύνους τοῦ φθαρτοῦ βίου νεαρὰς ὑπάρξεις, ἐν τῇ κατὰ τὸ μετεωρότερον τῆς νήσου Πρώτης ἱερᾷ μονῇ τοῦ Σωτῆρος, προσήλθεν ἄρτι τῇ Α. Θ. Π. καὶ τῷ πατρὶ τῶν πατέρων ἑαυτὴν ὑποκλίνασα, προσήνεγκε τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς ἐπιχειρήσεως.

Ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἐν εὐμενεῖα πατρικῇ προσδεξάμενος τὴν κόρην καὶ τὸν ζῆλον αὐτῆς ἐπαινέσας, μετὰ τὴν νενομισμένην εξέτασιν, ὑψολόγησεν αὐτὴν, ἀποδεξάμενος καὶ κυρώσας ὡς ἡγήτορα καὶ πρώτην τοῦ μέλλοντος ἐπ' αἰσίοις, εὐδοκίᾳ θεῷ, συστήθῃναι μοναστηρίου καλογραιῶν, ὀρφανοτροφείου καὶ σωφρονιστηρίου.

Τῶν ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς ταύτης ἐπιχειρήσεως προσδοκωμένων ὕλικῶν χορηγιῶν καὶ συνδρομῶν προγῆθη τοιουτοτρόπως ἡ πολυτιμότερα πρόδρομος ὕλικῶν οὐσα ἡ ἡθικὴ συνδρομὴ, ἐλπίζομεν ὅτι γενήσεται κεφάλαιον θαυμασίου, ἐφ' οὗ προστεθήσεται τὸ «σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ» τοῦ ἐξ Ἀσκληρῆς ποιητοῦ, ὅπως ἀποτελεσθῇ τὸ πρὸς ἀπρόσκοπτον ἐν ἀρχῇ λειτουργίαν τοῦ χριστιανικοῦ καθιδρύματος ἀπαιτούμενον ποσόν. Νοεῖται λίαν εὐκόλως ὅτι τὸ πρᾶγμα πολλὰς ἐν ἑαυτῷ φέρει καὶ ποικίλας δυσχε-

ρείας, ἀλλ' οὐδεμία δυσχέρεια, οὐδὲν πρόσκομμά ἐστιν ἀνυπερβλήτον εἰς τὸν ἐθέλοντα νὰ ἐργασθῇ. Τῷ κάμνοντι φιλεῖ συγκάμνειν Θεὸς ἔλεγον οἱ πρόγονοι, οὐδαμῶς εἰς ἐμπόδια ἀποδυσπεστοῦντες, καὶ πολλῶ μᾶλλον ὅτε προῦκειτο νὰ διεξαχθῇ καλὴ τις πράξις. Οὐδεμία δὲ πράξις εὐαγγελικωτέρα, τιμῶσα καὶ χορηγούς καὶ συνδρομητάς καὶ προστάτας καὶ συνίστορας, ἢ τὸ περιθάλπειν καὶ χριστιανικῶς ἀνατρέφειν τὰ πατρικῆς ἢ μητρικῆς περιθάλψεως ἐσπερημένα θήλεια καὶ τὸ ἀποδίδειν εἰς τὴν κοινωνίαν αὐτὰ μὲν γυναῖκας χρηστὰς, τὰς δὲ πειρασμοῖς καὶ κινδύνους προσπαλαιούσας ἐπίσης τοιαύτας, τὸ ἐπιστρέφειν ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου, σώζειν ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύπτειν πλῆθος ἀμαρτιῶν. Οὐδεμία πράξις εὐαγγελικωτέρα τῆς τοῦ μοναστηρίου τῶν καλογραιῶν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διεπομένου ὀρφανοτροφείου θηλέων καὶ σωφρονιστηρίου, καὶ οὐδεμία προσφορά μᾶλλον εὐπρόσδεκτος τῷ Θεῷ. Ἡ ἀπαρχὴ ὁσῶς ἐγένετο, πατριαρχικῶς εὐλογηθεῖσα καὶ κυρωθεῖσα, ἐπιμονὴ δὲ καὶ καλὴ θέλησις, εὐδοκία Θεοῦ, πάντως ἀπαιτεῖται, ὅπως ὁλονὲν προάγῃται τὸ κάλλιστον ἔργον, τῇ ἰσχύϊ καὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν θεμελιούμενον καὶ συντηρούμενον καὶ ὀχυρούμενον· διότι οὐδεὶς ζητεῖ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰ μεγάλα κεφάλαια, οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ ν' ἀφαιρέσῃ ἄλλοθεν καὶ δώσῃ ἄλλαχού. Ποσότης ἐλαχίστη χρήματος ἀπαιτεῖται νῦν ὅπως συντελεσθῶσιν ἐπισκευαὶ τινες ἐν τῷ ἱερῷ σεμνείῳ τῷ κατὰ τὴν Πρώτην, πρὸς ἑναρξιν καὶ ἐγκατάστασιν τῆς ἐν αὐτῷ νέας μονῆς, σὺν τοῖς φιλανθρωπικοῖς αὐτῆς ἀσύλοις· ἐλαχίστη νῦν ποσότης, ἐὰν ἐν ἱεραῖς μοναῖς, οἷα καὶ ἡ γυναικεία τῆς νήσου Πρώτης, αἱ τὴν ἐν Θεῷ φιλοσοφίαν ἀσκούσαι καὶ τὸν τῆς μοναδικῆς ἀσκήσεως καλλιστέφανον ἀνύουσαι διάυλον, ὅρον ἔχωσι μοναχικοῦ πολιτεύματος τὴν ἐργασίαν τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἀκτημόνων μὲν οὐσῶν, τὰ δὲ πρὸς τὸ ζῆν κερδαινουσῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου αὐτῶν. Ἀπατῶνται οἱ φρονούντες ὅτι ἀμερίμως θέλουσι διάγει τὸν βίον αἱ ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ μονῇ ἐγκλεισθησόμεναι, διότι καθῆκον ἔχουσι νὰ μερίζωσι τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ λατρείαν, εἰς τὰ ἔργα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, εἰς τὴν ἐργασίαν, εὐδαίμονες οὔσαι πραγματικῶς ἐὰν κα-

τορθώσωσιν, ἑαυτὰς διατρέφουσιν, νὰ διαθρέψωσι καὶ μίαν πτωχὴν ὑπαρξίν ὁμοίαν αὐταῖς.

Τὸ λῆγον ἔτος σημειοῖ εὐπροσύνως ὁσίαν προσφοράν ὑπὲρ ἱερᾶς ἐπιχειρήσεως. Τὸ λῆξαν 1902 ἀνέγραψε γυναικείαν προσφοράν χρηματικὴν ὑπὲρ ἀγαθοῦ ἔργου, τῆς συστάσεως ταμείου τῶν ἀπομάχων διδασκάλων. Τὸ 1903, παριππεῦον, ἀναγράφει σπουδαιότεραν γυναικείαν προσφοράν, κατακλειδὰ γυναικείων ἐράνων ὑπὲρ ἀγίου ἔργου κατὰ τὴν μεγάλῃν τεσσαρακοστὴν γενομένων. Εὐχῆς ἔργον ἂν τὸ αὔριον, σὺν Θεῷ, ἀρχόμενον συμπληρῶσιν τὰς γυναικείας ἠθικὰς καὶ ὕλικὰς προσφοράς ὑπὲρ τοῦ γεραρωτέρου τῶν παρ' ἡμῖν γυναικείων ἰδρυμάτων, αἱ δὲ συνδρομήτριαί τῆς ἱερᾶς ἐπιχειρήσεως συντελέσωσιν ὑπὲρ ἀναπλάσεως χρηστῆς καὶ χριστιανικῆς ἀνατροφῆς τῶν οὕτως ἢ ἄλλως ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀδικηθεισῶν ὑπάρξεων.

Ἡ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ τῆς Χάλκης ἀπασχολήσῃ μικρὸν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας σήμερον, βραχύτατον χώρον τοῦ μετὰ χειρας τεύχους καταλαμβάνουσα. Τὴν περὶ τοῦ ἔργου τῆς σχολῆς συνοδικὴν ἀπόφασιν ἐγκαίρως τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν γνωστὴν κατεστήσαμεν, ἐτεκμηριώθη δ' οὕτως ἡ μητρικὴ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀπολυομένων κηρύκων καὶ διδασκάλων, τόσον περὶ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ πατριαρχικῇ εἰσαχθησομένων, ὅσον καὶ περὶ τῶν δικαιουμένων νὰ προβιβασθῶσιν εἰς ἱερατικὸν βαθμὸν μερίζονα οὐ κέκτῃνται. Ἡ Ἐκκλησία τὸν τευθέν ἀπαιτεῖσα διὰ τοὺς εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀνήκοντας τριετὴ δοκιμωτάτην ὑπηρεσίαν ἐν μητροπόλει τινι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ζητήσῃ, κατὰ πάτριόν τι σύνθηρος, τοὺς χρησίμους εἰς ὑπηρεσίαν μετὰξὺ ἐκείνων, οὓς κοσμεῖ μετὰ λόγου καὶ βίος ἀνεπίληπτος. Ἀλλ' ἐν τῇ προαγωγῇ εἰς ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ζητήσῃ τοὺς δοκίμους, τοὺς νομίμως ἀθλοῦντας καὶ στεφανωθῆναι δικαιουμένους, ἐξ αὐτῶν τῶν τροφίμων τῆς ἐξηκονταετῆ καρποφόρου βίον ἤδη συμπληρούσης χαλκίτιδος Θεολογικῆς Σχολῆς. Αὐτῆς τὸ ἔργον γινώσκουσα καὶ καλῶς ἐκτιμῶσα ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ὡς ἐκτιμήσῃ δεόντως καὶ τὴν μετ' αὐτᾶ παρνησίας ἐργασίαν τῶν ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ διανυσάντων χρόνον ὑπηρεσίας εὐδόκιμον, ἐλπίζει

ὅτι ἡ πρὸς τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ταύτης στοργὴ θέλει καταστήσει διδάσκοντας καὶ σπουδάζοντας προθυμότερους εἰς τὸ καθήκον, ἀξίους τῶν προσδοκιῶν Ἐκκλησίας καὶ Γένους καὶ συμπάσης τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις ἐξ αὐτῆς καὶ νῦν ἔτι λαμβάνει καὶ τοὺς εὐαγγελιστὰς καὶ τοὺς ποιμένας καὶ διδασκάλους πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ

Μετὰ τῆς εἰθισμένης ἐκκλησιαστικῆς εὐπρεπείας καὶ ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐτελέσθη τῇ π. πέμπτῃ, ἡμέρᾳ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ. Τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ συνιερούργησαν οἱ σεβασμιώτατοι συνοδικοὶ, πλὴν τῶν σεβασμ. Βελεγράδων καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης ιερουργησάντων ἐν ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τῇ πέμπτῃ καὶ τῇ παρασκευῇ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδέχετο τὰς εἰθισμένας συγχαρτικὰς ἐπισκέψεις. Ἐπεσκέψαντο δὲ τὴν Α. Θ. Παναγιότητα οἱ τε συνοδικοὶ καὶ παρεπιδημοῦντες μνητροπολῖται ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι, οἱ ἐξοχώτατοι πρεσβευταὶ Ἑλλάδος κ. Ι. Γρυπάρης μετὰ τινῶν ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας, Σερβίας κ. Σίμιτς ἐν συνοδίᾳ τοῦ Α' γραμματέως κ. Χρήστου καὶ τοῦ ἐκ τῶν διερχομένων κ. Κ. Γρούπτεβιτς, ὁ ἐπιτετραμμένος τοῦ Μαυροβουνίου κ. Ματάνοβιτς, ὁ χρέν Α' γραμματέως τῆς ρωσικῆς πρεσβείας ἐκκληρῶν κ. Σβέτσιν μετὰ τοῦ κ. Στσερμπάσκη ἐκπροσωποῦντες τὸν ἐξοχ. πρεσβευτὴν κ. Ζηνόβιεφ, καὶ ἕτεροι ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, οἱ ὁμογενεῖς βαθμοῦχοι καὶ λογάδες, ἐν οἷς ὁ ἐξοχ. Ἀλέξανδρος Καραθεοδωρῇ πασᾶς, Κ. Καραθεοδωρῆς ἐφέντης, τὰ μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγίων Τόπων, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ρωσικῆς πρεσβείας κ. Ἰωνᾶς, ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐν Κοντοσκαλίῳ ἀρμενικοῦ πατριαρχείου ὡς καὶ

τοῦ ἐν Πέραν ἀρμενοκαθολικοῦ, ὁ ἐνταῦθα πρωθιερεὺς τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας κ. Μάρκος Σουένθυ καὶ πλεῖστοι ἔγκριτοι ὁμογενεῖς καὶ βαθμοῦχοι τοῦ Κράτους, ὧν τὰ ὀνόματα συντομίας χάριν παραλείπομεν.

Ἐπίσης συνεχάρησαν τῇ Α. Θ. Π. οἱ ἐν ταῖς Πριγκιπωνήσοις ἐφησυχάζοντες πατριάρχαι, δι' ἐπιστολῆς μὲν ὁ παναγ. πρῶν Κωνσταντινουπόλεως κ. Ἀνθίμος, τηλεγραφικῶς δὲ οἱ παναγ. πρῶν Κωνσταντινουπόλεως κ. Νεόφυτος καὶ κ. Κωνσταντῖνος, πρῶν Ἱεροσολύμων κ. Νικόδημος, πρῶν Ἀντιοχείας κ. Σπυρίδων, πάντες οἱ σεβασμ. μνητροπολῖται δι' ἐπιστολῶν ἢ τηλεγραφικῶς, ἡ Α. Γ. ὁ ἡγεμὼν τῆς Σάμου Ἀλ. Μαυρογένους βέης καὶ πλεῖστοι ἐπαρχίων δημογεροντίαι καὶ ἐπιτροπαί, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔγκριτοι ὁμογενεῖς κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Πρὸς πάντας τοὺς ἐπισκεψαμένους τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπὶ ταῖς εορταῖς αἱ πατριαρχικαὶ προσρήσεις διεβιβάσθησαν διὰ τῶν ἀρμοδίων πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων, δι' ἐπιστολῶν δὲ πρὸς τοὺς ἐπιστείλαντας.

Τῇ π. κυριακῇ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεσκέψατο ἐν Πέραν τὴν Α. Θ. Π. τὸν πατριάρχην πρῶν Κωνσταντινουπόλεως κ. Ἀνθίμον, τοὺς ἐξοχώτατους πρεσβευτὰς Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, τὸν ἐπιτετραμμένον τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τὸν ἐρίτιμον κ. Α. Ζαρίφην, παρ' ᾧ καὶ ἐγευματίσεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστολὴ βασιλική.—Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Σίμιτς ἐπέδωκεν αὐτῇ αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας Πέτρου τοῦ Α' ἀγγέλλουσαν τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ τὴν εἰς τὸν σερβικὸν βασιλικὸν θρόνον ἀνάρρησιν αὐτοῦ.

Γενναιόφρων δωρεά.—Εὐγενεστάτη τις κυρία, ἐξοχος τὴν τε καταγωγὴν, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν καρδίαν, γαλλὴς μὲν τὸ γένος, ἑλληνὴς μέντοι τὴν καρδίαν, χορηγοῦσα ἀφειδῶς εἰς ἀγαθοποιίας οὐχὶ ἐξ ἀφθονίας πλούτου, ἀλλ' ἐκ πλουσίας διαθέσεως εἰς τὸ εὖ ποιεῖν, ἔγραψε θερμωτάτην πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐόρτιον ἐπιστολὴν, ὀλοφυρομένη ἅμα διὰ τὰς ἐπελθούσας συμφορὰς καὶ τὰς ἐπιπολα-

ζούσας ἀτυχίας, καὶ αἰκίας κατὰ τῶν ἡμετέρων, συνάμα δὲ καὶ ἔργῳ διατρανοῦσα τὸ ζῶηρόν αὐτῆς ἐνδιαφέρον ἔθετο φιλοτίμως εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Θ. Π. πέντε χιλιάδας φράγκων ὑπὲρ τῶν μᾶλλον ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ Γένους. Ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν εὐγενῆ κυρίαν ἔσται αἰδίου, ὑπερβαίνει δὲ τοὺς κοινούς ἐπαίνους.

Μητροπόλις Κυζίκου.—Τῷ σαββάτῳ (20) ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Κυζίκου κ. Ἀθανάσιος, ὃν ἐπεσκέψαντο καὶ ἀπεχαιρέτισαν, ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος, πλείστοι τῶν συνοδικῶν, καὶ παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν, προὔπεμψαν δὲ μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ Ἐφέσου, Διδυμοτείχου, Βελεγράδων, Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ Καλλιουπόλεως, ἐκ μέρους δὲ τῆς Α. Θ. Π. ὁ ἱερολ. δευτερεύων. Καθ' ἃ δὲ ἦδη τηλεγραφικῶς καὶ διὰ γραμμάτων ἀνηγγέλθη τῇ Α. Θ. Π. ὁ μητροπολίτης Κυζίκου κ. Ἀθανάσιος ἀφίκετο ἐκεῖσε τῇ 21 λήγοντος, τυχὼν θερμῆς ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Ἐν μέσῳ συρροῆς πιστῶν ἐξ Ἀρτάκης καὶ τῶν πέριξ καὶ ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων τμημάτων ἡ Α. Σ. ὠδηγήθη εἰς τὸν περικαλλέστατον μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Ἀρτάκης, ἐνθα μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθη ἡ νενομισμένη ἱεροτελεστία, μετὰ διαφόρους δὲ προσφωνήσεις ἡ Α. Σ. ἀπήγγειλε γλαφυρώτατον λόγον, προτρέψας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ εἰς τὴν τήρησιν τῆς κυρίας χριστιανικῆς ἀρετῆς, τῆς ἀγάπης. Τῇ ἐπομένῃ ἡ Α. Σ. συνοδευομένη ὑπὸ τῶν προκρίτων τῆς κοινότητος ἐπισκέφθη ἐπισήμως τὸν ἐνδ. καὶ μακάμην, ἐν τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ, ὡς εἴθισται, ἀνεγνώσθη καὶ τὸ βεράτιον αὐτοῦ.

Μητροπόλις Θεσσαλονίκης.—Ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀλέξανδρος τηλεγραφικῶς ἠγγειλε τῷ προπαρελθόντι σαββάτῳ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι αἰσίως ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐγκαρδίου ἐτυχεν ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Μητροπόλις Ρόδου.—Τῇ προπαρελθούσῃ κυριακῇ, 21 λήγοντος, ἡ ὀρθόδοξος ἐν Ρόδῳ κοινότης ἐτέλεσεν ἱερὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Κυζίκου Κωνσταντίνου, ἐπταετίαν καὶ πλέον δοκίμως τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ρόδου προστάντος. Τὸ μνημόσυνον ἐτέλεσεν ὁ πανιε-

μητροπολίτης Ρόδου κ. Ἰωακείμ, λαβόντων μέρος ἐν αὐτῷ πάντων τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἱερέων ἐν μονοεκκλησίᾳ, ἐν τῷ ναῷ τῶν Εἰσοδίων.

Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον.—Κατὰ τὴν τελευταίαν διοικητικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν ἐπεκύρωσε τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν ἐνοριῶν Κυπαρισσᾶ, Ἐγρίκαπου, Μ. Ρεύματος, Σαρμασικίου, Χριστοῦ Γαλατᾶ καὶ Βαφειχωρίου. Ἐνετείλατο τῷ ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ Α' πατριαρχ. Γραφείου κ. Γ. Λεμονίδῃ ὅπως μεταβῇ ἐξαρχικῶς εἰς Βελιγράδιον καὶ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον οἱ ἐνοριακοὶ κατάλογοι συνετάχθησαν συμφώνως τῷ κανονισμῷ ὡσαύτως ἐνετάλη ὁ Α' γραμματεὺς τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας κ. Ἀρμόδιος Χαμουδόπουλος ὅπως μεταβᾷ ἐξαρχικῶς εἰς Διπλοκίονιον ἐξετάσῃ τὰς κατὰ τῶν ἐνοριακῶν καταλόγων ὑποβληθείσας ἐνστάσεις καὶ ἐν τέλει τὸ Συμβούλιον ἀπερριψέ τὰς ἐναντίον ἐνοριακῶν τινῶν καταλόγων ὑποβληθείσας ἐνστάσεις ἐμμεῖναν εἰς τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Μονὴ Σουμελά.—Τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ροδοπόλεως ἱερᾶς πατριαρχ. σταυροπηγιακῆς μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Σουμελά ὑποβαλόντος εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐκκλησίας ἀπόφασιν αὐτοῦ ἀφορῶσαν εἰς ἐνοποίησην μικρῶν τινῶν δανείων τοῦ εὐαγοῦς σκηνώματος καὶ τὴν ὑπὸ ἐπωφελεστέρους ὁρους ἐνοικίασιν τῶν ἐν Πλατάνοις κτημάτων αὐτοῦ, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀνέθηκε τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ροδοπόλεως κ. Γερβασίῳ ὅπως, ἐξετάσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ πράγματα, πληροφωρήσῃ δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ π. κυριακῇ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐν συνοδίᾳ τοῦ βοηθοῦ διερμηνέως τῆς αὐτοκρ. ἐνταῦθα ρωσικῆς πρεσβείας κ. Α. Γραμματοπούλου ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρεπιδημῶν ῥώσος πρόξενος κ. Δέμερικ, ὃν τῇ ἐπαύριον ἀντεπεσκέψατο ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος.

Πατριαρχ. προδρόμοις.—Ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. διηρμήνευσε τὰς κατευοδίους εὐχὰς τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν τῷ προπαρελθόντι σαββάτῳ ἀναχωρήσασιν ἐριτίμοις συμβούλοις κκ. Σόλωνι Καζανόβα μεταβάντι εἰς Ἀθήνας καὶ Μιχαὴλ Σιφναίῳ εἰς Μιτυλήνην ὁ ἱερολ. δευτερεύων κ. Βενιανίν.

Ἐπέτειος ὀνόματος.—Τῷ π. σαββάτῳ, ἑορτῇ τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμηνικός πατριάρχης συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ ἑορτάζοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Μηθύμνης, ὡς καὶ τοῖς ἐξοχ. Στεφάνῳ βέη Μουσούρω, πρεσβευτῇ τῆς Τουρκίας ἐν Λονδίῳ, Σ. Χρυσίδῃ βέη, μοναχίνῃ Ἰωαννίνων καὶ Σ. βέη Κρέστοβιτς μοναχίνῃ Μοναστηρίου, τοῖς δὲ κκ. Σ. Τσιγκλιώτῃ, Σ. Πεσματζόγλου, Σ. Καραθεοδωρῇ καὶ Σ. Νικολῇ διὰ τοῦ ἱερολ. δευτερεύοντος κ. Βενιαμίν. Ὡσαύτως αἱ πατριαρχικαὶ συγχρητῆριοι προσρήσεις διεβιβάσθησαν καὶ τοῖς ἑορτάζουσι τῇ 20ῃ λήξαντος τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ πρώτῳ Ἐρσεκίου κ. Ἰγνατίῳ, καὶ τῇ 26 τοῦ αὐτοῦ τοῖς κκ. Μενουήλ Γεδεών Μ. Χαρτοφύλακι τῆς Μ. Ἐκκλησίας, Ἐμμ. Ρακτιβάν, Ἐμμ. Καβάλλᾳ καὶ Ἐμμ. Δεβετζῇ διὰ τοῦ δευτερεύοντος κ. Βενιαμίν.

Θάνατος. Τῷ πανοσιολ. Μ. ἀρχιεπισκόπῳ κ. Λαυρεντίῳ ἡγήελλῃ πρό τινας ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Βαρρενοῦ ὁ θάνατος τῆς μητρὸς αὐτοῦ Βαρβάρας, εὐσεβοῦς καὶ ἐνκρέτου δεσποίνης. Τῷ πενθοῦντι υἱῷ συνελυπήθησαν πάντες, ἡ Α. Θ. Παναγιότης, οἱ σεβασμ. συνοδικοί, καὶ πλείστοι κληρικοί καὶ λαϊκοὶ φίλοι ὡς καὶ πάντες οἱ πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι.

Περιοδευταί.—Πρὸ δεκαήμερίδας, ἀδείξ κλονικῇ, ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀδριανουπόλεως μεταβαίνων εἰς Λήμνον, παρὰ τῇ ἀσθενούσῃ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Μυρέων κ. Στέφανος, βοηθὸς τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως.

Ἅγιον Ὅρος.—Τῇ παρελθούσῃ ἐβδομάδι ἀπῆλθεν εἰς Ἅγιον Ὅρος ὁ πανοσιώτ. ἱερομόναχος κ. Ἀντίπας, δικαίος τῆς ἱερᾶς ρουμνικῆς σκῆτης τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τῆς ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Λαύρας.

Παιδικὸς Κόσμος.—Εὐχρέστως ἀνυγράφομεν ὅτι ἡ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐκδιδομένη καλλιστή ἐφημερίς «Παιδικὸς Κόσμος», περὶ ἧς καὶ ἄλλοτε εὐφημον ἐποιησάμεθα λόγον, ἐβραβεύθη προσφάτως δι' ἀργυροῦ μεταλλίου ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Διεθνοῦς Ἐκθέσεως.

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων.

Αἱ ἑορταὶ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐτελέσθησαν ἐν τῇ Ἀγίᾳ πόλει, κατὰ τηλεγραφικὴν ἐπίσημον ἐκείθεν εἰδήσιν, αἰσίως καὶ ἐν ἡρεμίᾳ.

Ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ναζαρέτ ἀπῆλθεν ἀπὸ τῆς 9 μηνὸς δεκεμβρίου εἰς τὴν Ναζαρέτ, ἐν ᾗ ἐπίτροπον αὐτοῦ διώρισε τὸν πανοσιώτ. ἀρχιεπισκοπικὸν κ. Ἰγνατίον.

Ἐκκλησία Νέας Ἰουστινιανῆς.

Ἡ ἱερὰ μονὴ Κύκκου, κατὰ τινὰ στατιστικὴν ἐκδοθεῖσαν ἐν τῇ καλλίστῃ ἐφημερίδι «Φωνῇ τῆς Κύπρου», πανηγυρίζουσα τῇ 8 σεπτεμβρίου, ὅτε συρρέουσι 5—10000 προσκυνητῶν, δαπανᾷ κατ' ἔτος 80 λίρας ἀγγλικᾶς ὑπὲρ σκοπῶν φιλάνθρωπικῶν ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἐν Λευκωσίᾳ σχολείων καὶ τοῦ γυμνασίου χορηγεῖ 75 λίρας, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ σχολῆς 120 κατ' ἔτος· ἡ μοναστηριακὴ αὕτη σχολή, διηρημένη εἰς τρεῖς τάξεις, ἀριθμεῖ δεκαπέντε μαθητάς, ἐν αὐτῇ δὲ διδάσκουσιν εἰς ἱερομόναχος τὰ ἐλληνικά καὶ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν. Ἡ ἐν Κύπρῳ μονὴ Κύκκου διατηρεῖ ἐξ ὑποτρόφους μαθητάς ἐν τῷ γυμνασίῳ Λευκωσίας, δαπανῶσα κατ' ἔτος ὑπὲρ αὐτῶν περὶ τὰς 90 λίρας ἀγγλικᾶς, διὰ δαπάνης δ' ἐτησίως 40 λιρῶν ἀγγλικῶν ἐκπαιδεύει ἕνα ἱεροσπουδαστὴν ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ σχολῇ καὶ ἕνα ἐν τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογικῇ σχολῇ τοῦ Σταυροῦ.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν μοναχῶν ἀνέρχεται εἰς 44, ὧν πρεσβύτεροι μὲν 33, διάκονοι δὲ 5 καὶ μοναχοὶ 6. Τῶν πρεσβυτέρων οἱ τέσσαρες εἰσὶν ἀπεσταλμένοι (ταξιδιωταὶ) τῆς μονῆς ἐν τε Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ καὶ Προύσῃ. Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων πρεσβυτέρων, δύο δ' ἑτεροὶ εἰσὶ ψάλται, τρεῖς οἰκονόμοι μετοχιῶν τῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαχείρισιν τῆς μονῆς, τέσσαρες μετοχιάρχιοι, ἧτοι ἐνοικισταὶ κτημάτων (μετοχιῶν) μικρῶν τῆς μονῆς ἐν Κύπρῳ, τρεῖς περιοδευταὶ (πρὸς ἄθροισιν ἐλεῶν), οἱ πέντε δὲ γηρατέων ἐνεκὲν ἐφησυχάζουσιν ἐν τῇ μονῇ.—Τὸ ὅλον τῶν ὑπὸ τοῦ μοναστηρίου διατηρουμένων προσώπων ἐν αὐτῷ τε καὶ τοῖς μετοχίοις αὐτοῦ ὑπερβαίνει τοὺς 200, ἐκτὸς τῶν προσλαμβανομένων ἐκτάκτως ἐργατῶν.—Ἡγούμενος τῆς τοῦ Κύκκου μονῆς ἀπὸ δεκαετίας διτελεῖ ὁ πανοσιολ. ἀρχιμνηστήρης κ. Γεράσιμος, τελειόφοιτος τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς, διαμείνας ἐπὶ τινι καίρῳ καὶ ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας, ἐνεκὰ σπουδῶν εὐρυτέρων.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ὀρθοδόξων ἐλληνικῶν ἀποικιῶν ἀπολυθεῖσα, συνιστᾷ αὐτοῖς πρῶτον μὲν τὴν τήρησιν τῶν περὶ γάμου τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ δεδογμένων, ἐξακριβῶσιν δὲ καὶ τὰ κωλυμάτων ἐκ συγγενείας ἢ γάμου ὑφισταμένου, φύλαξιν δ' αὐστηράν τῶν τύπων ἐν γάμοις συνυπαικόμενοις μεταξὺ ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων, ὡς καὶ τὴν βάπτισιν τῶν τέκνων

κατὰ τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· δεύτερον δὲ τὴν τήρησιν ληξιαρχικῶν βιβλίων τῆς παρ' ἡ λειτουργουσί κοινότητος.

Τὸ ἀμετάθετον τῶν ἱερέων ἀπὸ μιᾶς ἐπισκοπῆς εἰς ἑτέραν, προτάσει τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τινὰ τῶν τελευταίων αὐτῆς συνεδρίων πρὸ τῶν ἑορτῶν τούτων. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξαίρουται οἱ κεκτημένοι πτυχίον ἱερτικῆς σχολῆς ἢ θεολογικῆς· τεθίσεται δ' εἰς ἐνέργειαν τὸ ψηφισθὲν τοῦτο μέτρον μετὰ τὴν νενομισμένην διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἐπικύρωσιν.

Ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Οἰτύλου καὶ Γυθείου κ. Παρθένιος ἀπέλυσε ἐσχάτως πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὀρθοδόξους ἐγκύκλιον ποιμντικὴν κατὰδικάζουσαν τὴν εἰς τὰ ἱερὰ ὀνόματα βλασφημίαν, τὴν μέθην, τὴν ροπήν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, καὶ κυρίως τὸ εἰς τὴν τελευτὴν τοῦ γάμου ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ συμβαίνειν ἄτοπον «νὰ ρίπτωσιν ὀγκώδη ζακχαρώτα, κτυπῶντες ἀδικαίως καὶ νεονύμφους καὶ ἱερεῖς καὶ ἐμὲ τὸν ποιμενάρχην των». Τὸ τελευταῖον ἔθος τοῦτο «κατὰρρίπτον τὴν τοῦ μυστηρίου σοβαρότητα» ἀποδοκιμάζει ἡ ποιμντικὴ ἐγκύκλιος ἐπισείουσα «ἄρας καὶ ἀφορισμὸν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε πειρασθῆναι ἐκπαλαῶς τὸ ἀθέσμως γινόμενον ἐν ναῷ ἢ καὶ ἐν οἴκῳ». Ἡ ἐγκύκλιος ἐπιρίπτει μορφήν τινὰ κατὰ τῶν ἀνεπτυγμένων κοινωνικῶν τάξεων, αἵτινες, καίπερ δυνάμενοι ν' ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τοῦ κακοῦ τοὺς μὴ τυχόντας ἀνεπτυξέως καὶ παιδείας ὀρθοδόξους, ἀφίνουσιν αὐτοὺς πορευομένους ὁδὸν ἀπέχουσιν τῆς χριστιανικῆς πολιτείας.

Ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Καλαβρυτῶν κ. Φιλῆρετος Γικνουλλῆς, ἔξοχον ἑαυτὸν ἀγαθοεργίας ὑπογραμμὸν παρεχόμενος, οὐ μόνον οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἐδέχτο ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ τελεσθεῖσιν ἐγκαινίοις τοῦ ἐν Αἰγίῳ ναοῦ τῶν Εἰσοδίων, κατὰ τὴν «Ἀνεξαρτησίαν» τῆς πόλεως ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου ταμείου προσήνεγκε τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ δραχμὰς διακοσίας.

Ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Κυθήρων κ. Εὐθύμιος Κιβουλῆς ἐγένετο ἀντικείμενον θερμῆς υἱικῆς στοργῆς ἐκ μέρους τοῦ τε δημοτικοῦ συμβουλίου Ποταμίων, οὗ τὸ ψήφισμα (ἀπὸ 11 δεκεμβρίου λήξαντος) ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἡ «Ἀκρόπολις», καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κυθηρίων, γραφόντων πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης κ. Σπυρίδωνα Στάην.

Ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Ἠλείας κ. Δαμασκηνὸς Σπηλιωτόπουλος, ἐπιδεικνύμενος οὐ μικρὰν μέριμναν περὶ τῆς ἀνορθώσεως τοῦ γοήτρου τῶν ἐν τῇ

δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ ἱερῶν μονῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς Σκαφιδίᾳς καὶ τῆς τῶν Βλαχερνῶν, κατὰ τὰ γραφόμενα τῆς «Θρησκευτικῆς Ἠχοῦς» τῶν Πατρῶν, διώρισε ἡγουμένους, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τὸν πανοσιώτ. ἱερομόναχον κ. Θεόφιλον Ἀναστασόπουλον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὸν πανοσιώτ. ἱερομόναχον κ. Ἀμβρόσιον Πανόπουλον, παύσας μάλιστα, κατ' ἀπόφασιν τοῦ περὶ αὐτὸν ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου, τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον αὐτῆς, ἐνεκα τῆς ὑπ' αὐτοῦ μὴ καλῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς μονῆς.

Ἐξαρχος εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Λευκάδος ἀπεστάλη πρῶτος ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων, ὁ ἱεροκήρυξ τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας πανοσιολ. ἱερομόναχος κ. Πολύκαρπος Συνοδινός.

Ἡ ἐξαρχικῶς ἐξέτασις τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Βουλκάνου γενομένων ἀνετέθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῇ ἐπισκοπικῇ ἐπιτροπῇ τῆς (χηρευούσης) ἐπισκοπῆς Μεσσηνίας.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἱερατικῆς σχολῆς Ἀρτης κ. Γενναδίου, ἱερομόναχος κ. Νεκτάριος Μπᾶνος ὑπέβαλε, κατὰ τὰς ἐφημερίδας, τὴν ἀπὸ τοῦ λειτουργήματος τούτου παραίτησιν αὐτοῦ, διότι οὐδεὶς προσήλθε μέχρι σήμερον ἵνα καταταχθῇ ἐν τῇ χρησιμωτάτῃ, τυχύτῃ σχολῇ, ἣς ἐλέγετο ἐπικειμένη ἡ διάλυσις· ἐνεκα δὲ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ πανιερ. ἀρχιεπισκόπου Ἀρτης κ. Γενναδίου, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπεφάσισε νὰ μὴ κηρύξῃ διαλελυμένην τὴν σχολήν, ἀλλὰ νὰ διατηρήσῃ ταύτην, ὀνόματι, μέχρι σεπτεμβρίου προσεχοῦς ἔτους, ὅτε ἐλπίς ἐστίν ὅτι θέλουσιν εὑρεθῇ οἱ εἰς αὐτὴν ἐγγραφεσόμενοι ἱεροσπουδασταί.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐγνώσθη καὶ ἐκ γραμμάτων ἱερέων τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ὅτι πρεσβύτερός τις ὡς μὴ ὤφειλεν, Ἰωάννης Γεωργιάδης, μέγας σκακελάριος τιτλοφορούμενος, περιοδεύει τὰς παραδουνάβιους πόλεις καὶ δι' ἀσυνέτων καὶ ἀτόπων δημηγορίων ἐξαπατᾷ τὸν ὀρθόδοξον ἐλληνικὸν λαὸν παρουσιαζόμενος ὡς ἀπεσταλμένος αὐτῆς πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν ὑπὲρ αὐτῆς. Ὁ εἰρημένος ὡς μὴ ὤφειλε κληρικὸς εἶνε ἀγύρτης καὶ ἀπατεῶν μηδεμίαν κατ' ἀκολουθίαν δυνάμενος νὰ ἔχῃ ἐντολήν. Λυπηρόν δὲ ὅτι ἐξαπατῶνται αἱ ἐν τῇ διασπορᾷ ἐλληνικαὶ κοινότητες ἐνῶ οὐ πρὸ πολλοῦ ἐξεδόθη ἐγκύκλιος προτρέπουσα τοὺς τυχόντας συγκροτοῦντας ἵνα μηδένα ἀποδέχωνται ἄνευ κοινονικῶν γραμμάτων.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 3ῃ δεκεμβρίου 1903.

κατ' ἀνωτέραν ἐντολήν

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μ. Πρωτοδυσκελλίας.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ, περὶ ἧς ἀπὸ τινων ἐτῶν γίνεται λόγος, ἀπόπειραι δ' ἐπαναλαμβάνονται συνεχεῖς ὅπως ἐπιβλήθῃ τοῖς χριστιανοῖς, τοῖς θέλουσιν ἀνευλόγητα νὰ καρπῶνται κέρδη, ἐπεδλήθῃ εἰς ἑαυτὰς ὑπὸ τῶν διευθύνσεων καὶ συντάξεων τῶν ἐν Πύργῳ καὶ Πάτραις ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, ὅσαι ἐκδίδονται καθ' ἐκάστην, καὶ μίαν, ἐκδιδοῦσης ἐν φύλλον μόνον, κατὰ πᾶσαν κυριακὴν. Κοινὴ δὴλώσις αὐτῶν ποιεῖται γνωστὴν τὴν ἐπὶ τούτῳ συμφωνίαν, καθ' ἣν οὐδεμία θέλει ἐκδίδει φύλλον κατὰ δευτέραν, ἡ δὲ κατὰ κυριακὴν μεταβάλλει τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως, ὅπως οὕτως οἱ ἐν αὐταῖς ἐργαζόμενοι ἀναπαύονται μίαν ἡμέραν, καθοσιῶντες τὴν κυριακὴν εἰς ἔργα εὐσεβείας, εἰς τὴν κοινὴν ἐν ναοῖς προσευχὴν, εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν ἀκρόασιν τῶν θείων λόγιων. Τὸ παράδειγμα τὸ ἀξιομίμητον ἐδόθη ἐκεῖθεν, ὅθεν προσεδόκατο. Ἡ καθ' ἡμᾶς δημοσιογραφία, ἡ καυχωμένη ὅτι μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ σχολεῖον ἐστὶν ὁ παράγων τῆς ὑγιоῦς ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως καὶ τῆς ἐν Χριστῷ παιδαγωγίας τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἡ καὶ ἐν τοῖς πρακτέοις τε καὶ φευκτέοις ἀναλαμβάνουσα νὰ χειραγωγήσῃ τὸν ἡμέτερον εὐσεβῆ λαόν, πολλάκις ἔγραψε συνιστῶσα καὶ ἐγκωμιάζουσα τὴν κυριακὴν ἀργίαν, ἀλλ' ἄχρι τοῦδε, περιοριζομένη μέχρι λόγων καὶ παραινήσεων, ἔτεινε νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸ τῆς ἀρίστης συμβουλῆς ἔργον. Νῦν δίδει τὸ καλὸν παράδειγμα, ἡ δὲ χριστιανικὴ πράξις αὕτη τῶν ἐκδοτῶν τῶν καθημερινῶν ἐν Πάτραις ἐφημερίδων εὐχῆς ἔργον νὰ διαμείνῃ παρ' αὐτοῖς ἄσειστος καὶ σεβαστὴ, εὐχῆς ἔργον νὰ εὕρῃ μιμητὰς καὶ ἀλλαχοῦ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις, οὐχὶ δὲ μόνον παρὰ τοῖς δημοσιογράφοις. Ἡ τῶν Πατρῶν εὐσεβὴς κοινωνία, ἥτις ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ποιμαίνεται κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη παρ' ἱεραρχῶν εὐλαβῶν ἐπὶ θείῳ ζήλῳ διακριθέντων, ἥτις εἰσήγαγε τὴν διὰ τῶν ἐφημερίδων αὐτῆς εἰς τὸν λαὸν γνωστοποίησιν, κατὰ πᾶν σάββατον, τῆς ἐρμηνείας τῆς ἀναγνωσθησομένης ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὴν ἐπαύριον εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἡ καὶ νῦν διὰ τῆς ἐφημερίδος «Νέου Αἰῶνος» ἀναγινώσκουσα τὰ «Εὐαγγελικὰ διδάγματα», δύναται νὰ καυχᾶται ὅτι καὶ τὴν δημοσιογραφίαν Πύργου καὶ Πατρῶν ἔχει σύνδρομον εἰς τὸ ἔργον τὸ διὰ τοῦ ἀμῶνος καὶ τοῦ χριστιανικοῦ σχολείου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιδιωκόμενον.

Ἐν ἔτι δίδαγμα δεόν νὰ χορηγήσωσιν αἱ τῶν Πατρῶν ἐφημερίδες τῆς συναισθήσεως τῆς ἠθικῆς καὶ χριστιανικῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, διὰ τοῦ τὴν μὲν ἀρετὴν ἐξαίρειν καὶ προβάλλειν ἐπὶ μιμήσει, τὴν δὲ κακίαν εὐπρεπῶς στιγματίζειν, οὐχὶ δὲ διὰ περιγραφῶν ἀνοσίων καὶ ποτε τῆς κοσμιότητος ἀπομακρυνομένων οἶονεὶ διαιωνίζειν, ὡς εἴθισται παρὰ ταῖς ἑλληνικαῖς ἐφημερίσι κατὰ πολλὴν ἀτυχίαν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ δίδαγμα τῆς κυριακῆς ἀργίας ἀρκετὸν ἐστὶν, ἂν μείνῃ σεβιστὸν, ὡς εὐχόμεθα, καὶ διὰ θρησκευτικῶν ἀρθρῶν καὶ παιδαγωγικῶν διατριβῶν ἐμπεδωθῇ, συμφέρον ἀκολούθως καὶ τὰ λοιπὰ γνωρίσματα κοινωνίας χριστιανικῆς.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΤΤΑΛΕΙΑΣ ἐγένετο γνωστὴ ἡμῖν διὰ τῆς «Ἀμαλθείας» τῆς Σμύρνης, δύο περὶ αὐτῆς εἰδήσεις χορηγούσης· ὅτι τῇ 11 λήξαντος δεκεμβρίου ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Πισιδείας κ. Γερασίου, τοῦ καὶ μεγάλου δωρητοῦ αὐτῆς, καὶ ὅτι πολλοὶ προσέρχονται καθ' ἐκάστην πρὸς ἀνάγνωσιν ὠφελίμων βιβλίων. Ἡ πρώτη τῶν εἰδήσεων ἀφορᾷ εἰς τὸν ποιμένα τῶν ἀτταλέων, ἡ δευτέρα ἀφορᾷ εἰς τὸ ποιμνιον· ἀλλ' εἴπερ ὁ πρῶτος ἠθέλησε καὶ εἰργάσατο πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, βεβαίως συνετέλεσαν καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ ποιμαίνόμενοι διότι οὔτε μία χεὶρ μόνη κροτεῖ, οὔτε τοιαῦτα ἔργα δυνατὰ πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἄνευ κοινῆς συμπράξεως. Ἐπαινετός ὁ τὸ ἀγαθὸν ἐργαζόμενος, ἑαυτῷ, κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ρήτραν, δόξαν, εὐρίνην καὶ τιμὴν προμνόμενος, εὐλογίας ἄξιοι οἱ τὸ καλὸν ἀποδεχόμενοι καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν ἀμφιλαρῇ τούτου τὸ ἐπ' αὐτοῖς εἰσφέροντες· διότι, προκειμένου περὶ βιβλιοθήκης κοινῆς, ἰδρυτῆς τε καὶ δωρητῆς, ὡς καὶ οἱ θαμῶνες προδιβάσονται τὸ καλὸν ἔργον, ὑλικῶς διὰ δωρεῶν, ἠθικῶς διὰ τακτικῆς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ φοιτήσεως, ὅπου πλοῦτον ἀρουόμενοι γνώσεων ὠφελίμων, θέλουσιν ἀναπληροῦν εἴ τι ἂν ἐλλείπη αὐτοῖς ἐν ἐκ παρελθουσῶν καιρικῶν περιστάσεων οὐχὶ εὐνοϊκῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ διδόντες καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ἐν τῇ κοινῇ τῆς μητροπόλεως τῆς Ἀτταλείας βιβλιοθήκῃ θέλουσιν ἀποδείξει τὸ καθήκον τοῦτο ψυχῆς ἄκρος, ὡς ἄλλοτε προσφυῶς ὠνομάσθησαν αἱ βιβλιοθήκαι. Ἐλπίζομεν ὅτι

Β'. Δ. Μ. Ἐθν. Συμβουλίου

Ἀπὸ 1 ἰανουαρίου μέχρι τέλους δεκεμβρίου 1903 παρεπέμφθησαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἑγγράφα (ἐκτὸς πολυαρίθμων ἐτέρων τούτοις συνημμένων καὶ σχετικῶν).

310

Τούτων ἀναφέρονται εἰς ὑποθέσει, δικαστικὰς (ἀγωγὰς, ἐφέσεις, ἀναψηλαφήσεις κλπ.)

35

Εἰς ὑποθέσεις διοικητικῆς φύσεως

265

Καὶ ἐκ μὲν τῶν πρώτων καὶ τῶν προηγουμένων ἐκκρεμῶν ἐθεωρήθησαν, ἰσαριθμῶν ἐκδοθεῖσιν ἀποφάσεων

38

ἐκ δὲ τῶν δευτέρων

239

(μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν εἰς ἐπαναληπτικὰς παραιτήσεις καὶ διορισμοὺς μελῶν εἰς ἐφορίας σχολῶν καὶ ἐπιτροπὰς ἐκκλησιῶν ἢ ἐξελεγκτικὰς ἀναφερομένων, ὡς καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τοὺς ἀνθεωρηθέντας ἀπασῶν τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκλογικοὺς καταλόγους, ὧν τὰ σχετικὰ ἑγγράφα παρεπέμφθησαν ὑπὸ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας).

Πράξεις δὲ συμβολαιογραφικαὶ ἐγένοντο καθ' ἅπαν τὸ ἔτος 1903

257

Τούτων εἰσὶ προικοσύμφωνα

3

Διαθήκαι δὲ ἡ ἐξωθεν ὑποβλήθεισαι πρὸς ἐπικύρωσιν ἢ παρακατατεθεῖσαι καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφεῖῳ συνταχθεῖσαι

17

τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶ πληρεξούσια, πιστοποιητικὰ βαπτίσεως, στέψεως, θανάτου καὶ ἑτερα πιστοποιητικὰ δικαίου φύσεως.

Γ'. Πνευματικοῦ Δικαστηρίου

Κατὰ τὸ ἔτος 1903 εἰσέχθησαν εἰς τὸ πνευματικὸν δικαστήριον αἰτήσεις καὶ ἀγωγαὶ 107 ἦτοι :

- 1) περὶ διατροφῆς 24
- 2) » ἀναγνωρίσεως γάμου 5
- 3) » ἀκυρώσεως γάμου 2
- 4) » διαζεύξεως 58
- 5) » διαλύσεως μνηστείας 12
- 6) » συμβιώσεως 3
- 7) » διαμαρτυρήσεως κατὰ τῆς συζύγου 1
- 8) » κοινοποιήσεως τῇ γυνικὶ ὅπως ἀκολουθήσῃ τῷ ἀνδρὶ 1
- 9) » ἐκδόσεως ἀντιγράφου ἀποφάσεως ἀπαγγελλείσης τῇ 1 Σεπτεμ. 1897 1

107

Ὑπῆρχον δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους ἐν ἐκκρεμότητι 15 ἀγωγαὶ καὶ αἰτήσεις, ἦτοι :

περὶ διαζυγίου	11
» διατροφῆς	1
» συμβιώσεως	1
» ἀναγνωρ. γάμου	1
» διαλύσεως μνηστείας	1
	15

Ἦτοι τὸ ὅλον τῶν ὑπὸ ἐκδίκασιν ἀγωγῶν καὶ αἰτήσεων ἀνῆλθεν εἰς :

122

Ἐκ τῶν 122 τούτων ὑποθέσεων

Α'. ἐξεδικάσθησαν	68
α) περὶ διατροφῆς	14
β) » ἀναγνωρ. γάμου	3
(καὶ μίαν μετὰ τῆς περὶ ἀκυρώσεως γάμου αἰτήσεως συνεκδικασθεῖσα ὡς συναφῆς)	
γ) » διαζεύξεως	42
(ὧν 8 ἀπερρίφθησαν καὶ 1 συνεβιβάσθη.)	
δ) » ἀκυρώσεως γάμου	1
ε) » διαλύσεως μνηστείας	5
ς) » συμβιώσεως	2
ζ) » ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἀπαγγελλείσης τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1897	1
	68

Β'. Διεγράφησαν ἐξ αἰτίας τῶν νδιαδίκων 5 ἦτοι :

α) περὶ διατροφῆς	3
β) » ἀναγνωρ. γάμου	1
γ) » διαλύσεως μνηστείας	1
	5

Γ'. Ἐμείναν ἀνενέργητοι παρὰ τῶν διαδίκων 25 ἦτοι :

α) περὶ διατροφῆς	5
β) » διαζεύξεως	13
γ) » ἀκυρώσεως γάμου	1
δ) » διαλύσεως μνηστείας	5
ε) » συμβιώσεως	1
	25

Δ'. Ἐκδικάζοντι 21 ἦτοι :

α) περὶ διατροφῆς	3
β) » ἀναγνωρίσεως γάμου	1
γ) » διαζεύξεως	14
δ) » διαλύσεως μνηστείας	2
ε) » συμβιώσεως	1
	21

Ἐπὶ τούτοις ἡ ἐν τοῖς πρακτικοῖς καταχωρισθεῖσα δικηρχτύρησις ὡς ἄνω
Μίχ περί ἀναγνωρ. γάμου αἵτησις συνεκδικασθεῖσα μετὰ τῆς περί ἀκυρώσεως τοῦ γάμου παρεμβάσεως

Μίχ περί δικτροφῆς ἀγωγῆς, ἥς ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις δὲν ἀπηγγέθη ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγούσης

Ἐν ὅλῳ ὡς ἄνω

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἡδὴ ἔτος ἐξεδόθη ἐν μὲν διαλυτήριον μνηστείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, διαζύγιον δὲ ἐν ὅλῳ 29

Διαζύγιον μετ' ἀπόφ. τελεσίδικον τοῦ 1897

» » » » » 1900

» » » » » 1901

» » » » » 1902

» » » » » 1903

29

Δ'. Γραφείου Μ. Πρωτοσυγκελλίας

Ἀπελύθησαν ἐν ὅλῳ κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας 4750 ἔγγραφα, ἐξ ὧν

Συστάσεις ἱερέων καὶ λαϊκῶν πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν

Ἀπολυτήρια ἱερέων

Ἀδειαι πρὸς συλλογὴν ἐράνων

Διαλυτήρια μνηστειῶν ἀμοιβαίᾳ συγκαταθέσει τῶν μνηστέρων, εἰρηνοδίκως

Εἰς ἐπιτροπὰς καὶ προΐσταμένους τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν

Ἐγκύκλιοι

(κατ' εἶδος αὐταὶ ἔχουσιν οὕτω)

Πρὸς ἐξασφάλισιν εἰς τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν τῶν κτημάτων τῶν ἱ. ἐκκλησιῶν, σχολῶν καὶ κοινῶν ἰδρυμάτων τῶν ἐνοριῶν Κ] πόλεως

Πρὸς προσέλευσιν τῶν προέδρων τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐφοριῶν εἰς τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν

Πρὸς προσέλευσιν τῶν προΐσταμένων τῶν ἐκκλησιῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Θ. Σχολῆς

Πρὸς τοὺς προΐσταμένους ἵνα ἀποστείλωσιν σημειώσιν τῆς ἀπολαυῆς τοῦ ἱ. κλήρου

Πρὸς σύσκεψιν περὶ λήψεως μέτρων ὑπὲρ τοῦ νεκροταφείου ἐν Ἐγρικαπίῳ

Περὶ τιμολογίων ἱεροπραξιῶν

» ἀποστολῆς καταλόγου 2 προσώπων πρὸς ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς πρὸς κατὰστρωτὶν ἐνοριακῶν

καταλόγων ἐκάστης ἐνορίας

» ἐκλογικῶν καταλόγων

» νεωκόρων

» τοῦ τρόπου τῆς θείας μετεκλήψεως

» κατὰγραφῆς τῶν ἐν ἐκάστη ἐνορίᾳ ἐπαϊτῶν

» συστάσεως ἐπιτροπῶν ὑπὲρ τοῦ ἐράνου μετ' ἐπισυνημμένου κανονισμοῦ

» διορισμοῦ νέου εἰσπράκτορος τοῦ ἐπιδόματος ὑπὲρ τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου

» περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐν ἐκάστη ἐνορίᾳ πρὸς εἰσπράξιν τοῦ ἐράνου

ἵνα μὴ οἱ προϊστάμενοι ἐπικυρῶσιν ὑπογραφὰς μαρτύρων ἢ καὶ διαθετῶν διαθηκῶν συντασσόμενων ἐκ τῶν Πατριαρχείων

περὶ ἐκθέσεως ἐντυπώσεων ἐπὶ τοῦ κηρύγματος τῆς

Μ. Τεσσαρακοστῆς

περὶ μισθοδοσίας τοῦ ἱ. κλήρου

» ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Κράτ. Χισάρ

» τοῦ ἐράνου

» » » ἐπανκληπτικῇ

πρὸς τοὺς προϊσταμένους ἵνα προσπαθῶσι τὰ διπλότυπα τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων εἰς τὸ Ληξιαρχεῖον

πρὸς τοὺς προϊσταμένους περὶ τῶν 10% ἐκ τῶν διδομένων χορῶν

Πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐνοριῶν περὶ ἐράνων Κράτ. Χισάρ (ἐπανκληπτικῇ)

περὶ ἀνθολῆς τῶν ἐκλογῶν

» προσοχῆς ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων προερχομένων ἐκθέτων

» μεζονος διχδόσεως τῶν Εὐαγγελ. διδασμάτων

» πληροφοριῶν ἂν ὑπάρχωσιν ἢ μὴ φερμένας τῶν ἐκκλησιῶν, σχολῶν καὶ λοιπῶν κηθιδρυμάτων ἐκάστης ἐνορίας.

Ε'. Μεγάλης Ἀρχιεπισκοπῆς

Γάμοι τελεσθέντες ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ

Καθ' ὅλον τὸ 1903 ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τῆς Μ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἀδειαι γάμων

958

κατὰ ἰανουάριον

132

» φεβρουάριον

126

» ἀπρίλιον

126

» νοέμβριον

103

» ἰούλιον

89

» ὁκτώβριον

85

» σεπτέμβριον

81

» αὐγουστον

71

» ἰούνιον

» δεκέμβριον	51
» μάϊον	34
» μάρτιον	1

Κατ' ἐνορίας οἱ ἀριθμοὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Φανάριον 46—Ἐνορία Σταυροδρομίου 199—Γα-
ταῦλα 73—Παναγία Καφατανή 54—Χριστοῦ Γαλατᾶ
53—Τζιζελίον 45—Ἀγίας Κυριακῆς Κοντοσκλίου 39
—Βλάχικα 39—Μέγα Ρεῦμα 31—Ἐλπίς Κοντοσκα-
λίου 28—Εὐαγγελίστρια Ταταῦλα 25—Ἅγιος Κων-
σταντῖνος Ψαμμάθια 23—Φερίκιοι 23—Διπλοκινόσιον
24—Ξυλόπορτα 20—Ἅγιος Ἰωάννης Γαλατᾶ 20—
Βελίνιον 17—Ἅγιος Νικόλαος Γαλατᾶ 17—Παναγία
Νεοχωρίου 16—Βελιγράδιου 15—Χάσκιοι 14—Σαλ-
ματομβροῦκι 13—Ὀρτάκιοι 13—Ἐδιονέκπι 11—
Ταξιάρχαι Παλατᾶ 10—Ἅγιος Γεώργιος Ποτηρᾶς 10
—Ἅγιος Μηνᾶς Ψαμμάθια 9—Ἅγιος Νικόλαος Νεο-
χωρίου 9—Ἅγιος Γεώργιος Ψαμμάθια 7—Θεοτόκος
Μουχλίου 6—Ἅγιος Χαρχλάμπης Βεζεκίου 6—Ἅγιος
Νικόλαος Τόπκαπι 6—Παῦλ Μαχαλέ (Θεοτόκος) Δι-
πλοκινόσιον 5—Θεοτόκος Τεκίρ Σερχίου 4—Θεοτόκος
Εγρίκαπι 4—Ἅγιος Νικόλαος Ψαμμάθια 4—Ἅγιος
Δημήτριος Ξηροκρήνης 4—Ταξιάρχαι Σωσθενείου 4—
Εὐαγγελίστρια Βογιτζίζιοι 3—Ἀνάληψις Ψαμμάθια 2.
—(Ἐν τῇ τοῦ Σαρμασικίου ἐνορίᾳ οὐδεὶς.)

**Ἀναγραφὴ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ
Οἰκουμενικοῦ θρόνου ὑπηρετούντων
τελειοφοιτῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Θεο-
λογικῆς Σχολῆς.**

Ἐπαρχία Ἐφέδου. Ὁ πρωτοσύγκελλος Ἀλέξαν-
δρος Δήμογλους ἀποφοιτήσας τῷ 1902.—Ὁ ἀρχιμ.
Ἀκάκιος Χρηστίδης ἱεροδιδάσκαλος ἀποφοιτήσας τῷ
1884.—Ὁ ἀρχιμ. Φώτιος Μαρινάκης καθηγητὴς ἐν
Κυδωνίαις ἀποφοιτήσας τῷ 1892.

Ἐπαρχία Κυζίκου. Ὁ ἱεροδ. Χρυσόστομος Καβου-
ρίδης ἱεροκῆρυξ ἐν Πανόρμῳ ἀποφοιτήσας τῷ 1901.

Ἐπαρχία Νικουμδεΐας. Ὁ ἀρχιδ. Κωνσταντῖνος
Ἀσημιάδης ἀποφοιτήσας τῷ 1902.

Ἐπαρχία Χαλκηδόνος. Ὁ ἱεροδ. Κωνσταντῖνος
Κοιδάκης ἱεροδιδάσκαλος ἐν Χαλκηδόνι ἀποφοιτήσας
τῷ 1901.

Ἐπαρχία Θεσσαλονίκης. Ὁ ἀρχιδ. Αἰμιλιανὸς
Λαζαρίδης τέως ἀρχιδ. Κυζίκου ἀποφοιτήσας τῷ 1902.

Ἐπαρχία Ἀδριανουπόλεως. Ὁ Βασίλειος Στε-
φανίδης καθηγητὴς ἀποφοιτήσας τῷ 1903.

Ἐπαρχία Προύδης. Ὁ ἀρχιδ. Νεόφυτος Εὐαγγε-
λίδης ἀποφοιτήσας τῷ 1896.—Ὁ Ἀριστοτέλης Νικο-
λαΐδης ἱεροδιδάσκαλος ἐν Προύσῃ ἀποφοιτήσας τῷ 1903.

Ἐπαρχία Πελαγονίας. Ὁ Γεώργιος Σιγάλας
καθηγητὴς ἐν Βιτωλίοις ἀποφοιτήσας τῷ 1903.

Ἐπαρχία Τραπεζοῦντος. Ὁ ἀρχιδ. Χρύσανθος
Φιλιππίδης ἀποφοιτήσας τῷ 1903.

Ἐπαρχία Ρόδου. Ὁ πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος
Παπαχρήστου ἀποφοιτήσας τῷ 1897.

Ἐπαρχία Δράμας. Ὁ ἀρχιδ. Θεμιστοκλῆς Χ'
Σταύρου ἀποφοιτήσας τῷ 1902.—Ὁ Ἀλέξανδρος Πα-
παδημητρίου ἀποφοιτήσας τῷ 1903.

Ἐπαρχία Σμύρνης. Ὁ ἀρχιδ. Ἰάκωβος Νικολάου
ἀποφοιτήσας τῷ 1903.—Ὁ τέως ἀρχιδιάκον. καθηγη-
τῆς Φώτιος Παγιώτης ἀποφοιτήσας τῷ 1897.—Ὁ Πα-
ρασκευᾶς Παπαδήμου ἱεροκῆρυξ ἀποφοιτήσας τῷ 1885.

Ἐπαρχία Μιτυλήνης. Ὁ πρωτοσύγκελλος Κύριλ-
λος Ἰωάννου ἀποφοιτήσας τῷ 1897.

Ἐπαρχία Αἰδινουπόλεως. Ὁ ἀρχιδ. Βασίλειος
Μαγκριώτης ἀποφοιτήσας τῷ 1903.

Ἐπαρχία Ἀγκύρας. Ὁ ἀρχιμ. Νικόδημος Λεον-
τιάδης (ἐν Δορυλαίῳ) ἀποφοιτήσας τῷ 1890.

Ἐπαρχία Κοριτσᾶς. Ὁ διάκονος Ἰωάννης Παπα-
δημητρίου ἀρχιερ. ἐπίτροπος ἀποφοιτήσας τῷ 1901.

Ἐπαρχία Σάμου. Ὁ διάκονος Χριστόφορος Κνήτης
καθηγητὴς ἀποφοιτήσας τῷ 1898.

Ἐπαρχία Σηλυβρίας. Ὁ πρωτοσύγκελλος Λεόν-
τιος Λιδέριος ἀποφοιτήσας τῷ 1898.

Ἐπαρχία Ξάνθης. Ὁ ἀρχιμ. Σπυρίδων Βλάχος
ἐπίτροπος ἐν Καβάλλῃ ἀποφοιτήσας τῷ 1899.

Ἐπαρχία Ἰμβρου. Ὁ ἀρχιδ. Φιλόθεος Λουκίδης
ἀποφοιτήσας τῷ 1903.

Ἐπαρχία Σκοπίων. Ὁ προϊστάμενος τῆς ἑλλην.
κοινότητος ἀρχιμ. Παΐσιος ἀποφοιτήσας τῷ 1892.

Ἐπαρχία Βελεγράδων. Ὁ Χαρχλάμπης Δονᾶτος
ἱεροκῆρυξ ἀποφοιτήσας τῷ 1903.

Ἐπαρχία Σιδανίου. Ὁ ἀρχιδ. Γεράσιμος Θεολο-
γίδης ἀποφοιτήσας τῷ 1901.

Ἐπαρχία Ἐλασσώνος. Ὁ διάκονος Θεοφάνης
Παπαδόπουλος, γραμματεὺς Ὀλυμπιωτίσσης ἀποφοι-
τήσας τῷ 1888.

Ἐπαρχία Καλλιουπόλεως. Ὁ διάκονος Μελέ-
τιος Χρηστίδης ἀποφοιτήσας τῷ 1903.

Ἐπαρχία Κρήνης. Ὁ διάκονος Ἰωάννης Βασιλικὸς
ἀποφοιτήσας τῷ 1903.—Ὁ Κωνσταντῖνος Χατζῆ Μάρ-
κου ἀποφοιτήσας τῷ 1884.

Ἐφημέριοι καὶ λειτουργοὶ ἐλληνικῶν ἐν Εὐρώπῃ κοινοτήτων

Μασσαλία. Ὁ προϊστάμενος ἀρχιμ. Γρηγόριος Ζυγκβήνης ἀποφοιτήσας τῷ 1863.—Ὁ ἐφημέριος Καλλίνικος Διλβένης ἀποφοιτήσας τῷ 1891.

Μόδχα. Ὁ ἀρχιμ. Ἰάκωβος Βατοπεδινός ἀποφοιτήσας τῷ 1879.

Βραόδοβ. Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος ἀρχιμ. Φώτιος Γεωργιάδης ἀποφοιτήσας τῷ 1892.

Ρουστδούκιον. Ὁ ἀρχιμ. Παγκράτιος Βατοπεδινός ἀποφοιτήσας τῷ 1898.

Βιέννη. Ὁ ἱεροδ. Σωφρόνιος Εὐστρατιάδης (σπουδαστής) ἀποφοιτήσας τῷ 1888.

Λειψία. Ὁ διάκονος Γερμανός Στρινόπουλος (διδάκτωρ ἤδη φιλολογίας) ἀποφοιτήσας τῷ 1898.

Διαθέσιμοι

Ὁ τέως ἀκριδιάκονος τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου, πρώην διευθυντῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ, Γερμανός Βασιλάκης, ἀποφοιτήσας τῷ 1881.

Ὁ ἀρχιμ. Δαμασκηνός Μοσχόπουλος, πρώην διευθυντῆς τῆς ἐν Κιαισαρείᾳ Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἀποφοιτήσας τῷ 1892.

Ὁ ἱεροδ. Ἰωακείμ Μαρτινιάνος, πρώην καθηγητῆς ἐν Ἀδριανουπόλει, ἀποφοιτήσας τῷ 1898.

Ὁ ἱεροδ. Ἱερόθεος Τεκνόπουλος, δημοσιογράφος ἐν Λονδίῳ, ἀποφοιτήσας τῷ 1891.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΟΥ

(Ἡ κατωτέρω ἀνακοίνωσις τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Ἀνδρέου Κοπάση ἐφένδην, Μεγάλου Ρήτορος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἀνεγνώσθη ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου).

Κατὰ τὸν παρελθόντα σεπτέμβριον ἐγένετο λόγος ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ γνωστοῦ μονογράμμου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ γράμματος Ρ, τεθειμένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Χ.

Ὁ ἄρα ψῆφος ἱστορικὸς Μασ'-ουδὶ μνημονεύει δημῶδους τινὸς παραδόσεως. καθ' ἣν τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Ἑλένης ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένον μετὰ τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς,

οἵτινες ἀνηγέρθησαν προνοία αὐτῆς θεοσεβεῖ ἢ ὧν ἡ ἰδρυσις ἀποδίδεται αὐτῇ.

Ἡ δοξασία αὕτη, ἀνεξήγητος μέχρι τοῦδε, ἐξηγεῖται, κατὰ τὸν κ. Clermont-Ganneau, ὡς ἑξῆς:

Διὰ τῆς προσθέσεως τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῶν πέντε γραμμάτων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα «Ἑλένη» εὐρίσκομεν, λέγει, τὸ ἄθροισμα 100, ὅπερ εἶναι ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις τοῦ ἐλληνικοῦ γράμματος Ρ, κατὰ ταῦτα οὖν, ἐπιπροστίθῃσι, τὸ γράμμα Ρ ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος μονογράμμῳ σημαίνει «Ἑλένη».

Ἡ τοιαύτη ὁμως ἐξήγησις ἐλέγχεται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐσφαλμένη, διότι τὸ ἄθροισμα τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῶν πέντε γραμμάτων τοῦ ὀνόματος «Ἑλένη», εἶναι οὐχὶ 100, ἀλλὰ 98, ὡς δεικνύει ὁ παρὰ πόδας πίναξ:

Ε	=	5
Λ	=	30
Ε	=	5
Ν	=	50
Η	=	8
		98

Ἐὰν ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ ὀνόματος «Ἑλένη» ἐγράφετο μὲ ι, τότε ἡ πρόσθεσις τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῶν πέντε αὐτοῦ γραμμάτων θὰ ἔδιδε τὸ ἄθροισμα 100 ἀκριβῶς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι, βεβαίως, δυνατὸν, χάριν τῆς ὑποστηρίξεως ἀπλῆς εἰκασίας, ν' ἀλλοιωθῇ ἡ ὀρθογραφία τοῦ ὀνόματος.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ πρόσθεσις τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῶν πέντε γραμμάτων τοῦ ὀνόματος «Ἑλένη» ἔδιδε τὸ ἄθροισμα 100, τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο σύμπτωσις τυχαία, διότι δὲν ὑπῆρχε λόγος ὅπως καταφύγωσιν οἱ χριστιανοὶ εἰς τοιοῦτον καθάλλιστικὸν συνδυασμὸν ἵνα ἐγγαράξωσι τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Ἑλένης εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς ἐν ἐποχῇ, μάλιστα, καθ' ἣν ὁ χριστιανισμὸς εἶχεν, ἤδη, ἄρει πλήρη θρίαμβον, ματαιώσαντα καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἐκποδῶν ποιησάμενον τοὺς διωγμοὺς, οἵτινες ἐξηνάγκαζον τοὺς χριστιανούς νὰ χρῶνται συμβολικαῖς παραστάσεσιν ἵνα μὴ ἐπισύρῳσι καθ' ἑαυτῶν τὴν μῆνιν τῶν ἐθνικῶν.

Καθὰ ἀναφέρομεν ἐν κεφαλαίῳ ἰδ' τῆς «Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας» ἡμῶν, οἱ τύποι τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν μονογράμμων τοῦ Ἰησοῦ Χρι-

στοῦ ἦσαν παντοῖοι, ἀλλὰ τὸ μετὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας γνωστότερον μονόγραμμα εἶναι τὸ ἀνωτέρω μνημονεύμενον, ὅπερ, παραχθὲν ἐκ τῶν δύο ἀρχικῶν γραμμάτων τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, οὐ μόνον παριστᾷ τὸν Σταυρὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ παραδῆλοῖ.

Τούτου δὲ τοῦ μονογράμμου μνημονεύει καὶ ὁ Εὐσέβιος, λέγων ἐν Βίῳ Κωνσταντίνου, κεφ. ι'. «... τῆς σωτηρίου ἐπισημασίας τὸ σύμβολον, δύο » στοιχεῖα τοῦ Χριστοῦ παραδελθόντα ὄνομα, διὰ » τῶν πρώτων ὑπεσήμεναιον χαρακτήρων, χιαζο- » μένου τοῦ Ρ κατὰ τὸ μεσαίτατον».

Τὸ μονόγραμμον τοῦτο ὑπέστη, βραδύτερον, μεταβολὰς τινάς, ἀλλ' ἡ ἀληθὴς αὐτοῦ ἐννοια εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Εὐσεβίου ἀναγερομένη, οὐδεὶς δ' ὑπάρχει λόγος ὅπως, παρατρέχοντες τὴν ἀληθῆ ταύτην ἐννοιαν, προσφύγωμεν εἰς καθάλλιστικάς ἐρμηνείας, αἵτινες, ἄλλως τε, καὶ ἐσφαλμέναι ἐλέγχονται.

Α. Ε. Κοπάδης

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΑΝΤΕΙΣΑΓΑΓΩΝ παρ' ἡμῖν πρὸ δύο καὶ εἰκοσιν ὅλων ἐννευτῶν τὸν τίτλον Βιβλιολογίαν εἰς τὴν κατὰ συνήθειαν παρὰ ταῖς καθ' ἡμᾶς ἐφημερίσι γραφομένην ἐπιγραφὴν Βιβλιογραφίαν, ἥς ἡ σημασία διάφορος ἐκείνης, τίθημι σήμερον ἐπὶ τῆς παρούσης διατριβῆς ὃν ὁ ἀναγνώστης εἶδε τίτλον, καθὼ προσεχέστερον τῷ δι' αὐτῆς ἐξεταζομένῳ σπουδῆς ἀξίῳ θέματι. Βιβλιογραφία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγετο ἡ τέχνη τοῦ γράφειν βιβλία· καὶ ὁ βιβλιογράφος ἐπεῖχεν ἄρα τὸν τόπον τοῦ τυπογράφου τῶν πέντε τελευταίων ἑκατονταετηρίδων. Βιβλιογραφίας ἄρα τίτλον ἔλαβεν ἡ μετὰ χεῖρας διατριβή, καθὼ περὶ προϊόντων τῆς τυπογραφίας τὸν λόγον ποιούμενη, καὶ σκοπὸν ἔχουσα ἵνα προσθῇ στίχους τινάς, ἂν οὐχὶ σελίδας, εἰς τὴν μετὰ τὴν ἁλωσιν ἱστορίαν τῶν γραμμάτων, ἐκ γνωστῶν ἀρυσμένη τὰς εἰδήσεις, ἅτε ὑπ' ὄψιν ἐντυπα βιβλία ἔχουσα. Εὐχῆς ἔργον ἔσται, κἂν μὴ τι προσθῇ νέον εἰς ὅσα γινώσκωμεν διὰ τῶν βιβλιογραφικῶν συλλογῶν τοῦ τε Ἀνδρέου Παπαδοπούλου Βρετοῦ, τοῦ Παύλου

Λάμπρου καὶ τοῦ Emile Legrand καὶ διὰ τῶν βιογραφικῶν ἐγχειριδίων τοῦ Ζαβίρα, τοῦ Σάθα καὶ τοῦ Δημητράκοπούλου, ἵνα ὠθήσῃ τὴν περιεργίαν τῶν παρ' ἡμῖν λογίων ὁμογενῶν, ἢ τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ ξένων φιλελλήνων, εἰς εὖρεσιν βιβλίων, ὁμοίων τοῖς εἰς τὴν γνῶσίν μου περιελθοῦσιν, ἐξ ὧν καὶ συνυφάνθη τὸ παρὸν μικρὸν ἐγχειρίδιον.

§

Ὅτε ὁ ἀείμνηστος ἐκδότης τοῦ «Λογίου Ἑρμοῦ» καὶ λεξικογράφος Ἀνθίμος ἀρχιμανδρίτης ὁ Γαζῆς ἐξέδιδεν ἐν τῷ περιωνύμῳ τούτῳ περιοδικῷ, κατὰ τὰ ἔτη 1811 καὶ 1812, κατάλογόν τινα βιβλίων μετὰ σημειώσεων βιογραφικῶν ὑπὸ τίτλον **Γραμματεία τῶν νεωτέρων ἐλλήνων ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1811 καὶ ἀνατρέχουσα μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος**, ἠγγίζει ὅτι μιμητὴν ἤθελεν ἔχει, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν πέντε καὶ τριάκοντα, τὸν Ἀνδρέαν Παπαδοπούλου Βρετὸν, ἐκδόντα τῷ 1845 Κατάλογον τῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως μέχρι τοῦ 1821 ἐκδοθέντων ἐλληνικῶν βιβλίων, ὅς, αὐξηθεὶς καὶ τύποις ἐκδοθεὶς ἐν Ἀθήναις, εἰς δύο τεύχη, τῷ 1854 καὶ τῷ 1857, τοσαύτας ἐφείλκυσε κρίσεις εὐμενεῖς ἡμετέρων τε καὶ ξένων, ἐν οἷς διακρίνεται ἡ τε πετροπολίτις Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὁ φιλέλλην γαλάτης κόμης Μάρκελλος· καὶ οὗτος μὲν, μετὰ τοῦ Nodier ἀποφαινόμενος ὅτι «κατάλογος τοιοῦτος ἔργον ἔστιν ἄξιον λόγου», εὕρισκε τοῦτον «εἰκόνα τῶν ἐπὶ τετρακόσια ἔτη ἐλληνικῶν γραμμάτων», ἡ δ' ὑπὸ τῆς πετροπολίτιδος αὐτοκρατορικῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ὁρισθεῖσα πρὸς τὴν τοῦ ἔργου μελέτην ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀκαδημιακῶν Stephani, Kunik καὶ Schiefner, ἥς ἡ κρίσις συνεστήθη τῷ ἀρμοδίῳ ὑπουργῷ, ἀποφαίνεται ὅτι «λυσιτελής ἔσται εἰς τὴν ἱστορίαν ἐν γένει τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐν μέρει τῆς φιλολογίας ἡ δημοσίευσις τοῦ καταλόγου τῶν συγγραμμάτων ὅσα ἐγράφησαν ἢ ἐξεδόθησαν ὑπὸ ἐλλήνων...». Ἡ ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ τούτῳ σημείωσις τῶν ἐλληνικῶν συγγραμμάτων οὐ μόνον ἐνδιαφέρει εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἐνεκα τῶν μετὰ τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς σχέσεων αὐτῆς κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἑκατονταετηρίδας, ἀλλὰ καὶ διότι εἰδικώτερον θέλει ὠφεληθῇ ἡ ἡμετέρα πατρίς, ἀνευρίσκουσα κατάλογον τῶν ἐν αὐτῇ δημοσιευθέντων ἐλληνικῶν συγγραμμάτων, κατα-

στάντων σπανιωτάτων μετὰ τὴν πυρκαϊάν τῆς Μόσχας»¹.

Προσθήκας ἀξίας πολλῆς προσοχῆς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Βρετοῦ τὸ δίτομον ἐποίησατο ὁ νομισματολόγος καὶ βιβλιέμπορος Παῦλος ὁ Λάμπρος διὰ τῶν δύο Καταλόγων αὐτοῦ, οὓς εἶχεν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς «Νεοελληνικῆς» αὐτοῦ «Φιλολογίας» ὁ Κ. Σάββας², ἔργον δὲ ἄρτιον καὶ πάντων τῶν προγενεστέρων πληρέστερον ἐξέδωκεν ὁ τὸν βίον ἄρτι μεταλλάξας ἐν Παρισίοις ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Emile Legrand τὴν ὀκτάτομον αὐτοῦ Bibliographie Hellenique.

§

Τέσσαρες ἔντυποι κατάλογοι, μᾶλλον εἰπεῖν βιβλιοεμπόρικαὶ σημειώσεις, ἀποτελοῦσι τὸ πλήρωμα τοῦ πρώτου τούτου μέρους τῆς παρούσης διατριβῆς· ὁ πρῶτος ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐκδόσεις τοῦ Νικολάου Σάρου — ὁ δεύτερος εἰς τὰς τοῦ Ἀντωνίου Βόρτολι — ὁ τρίτος εἰς τὰς τοῦ Πολυζῶη Λαμπανιτζιώτη — καὶ ὁ τέταρτος εἰς τὰς τοῦ τυπογραφείου Νικολάου Γλυκῦ. Τὸν πρῶτον εὐρίσκω ἐν ἐκδόσει τοῦ Εὐχολογίου, ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον:

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ | ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ | Μετά τι-
νων³ ἀναγκάων προσθέσεων, ὁφικίων τῆς μεγά-
λης Ἐκκλησίας, Χειροτονίας Ἐπισκόπου | καὶ ἐξο-
μολογουμένων, ἄλλαις τε ποικίλαις | Εὐχαῖς, καὶ τά-
ξεσι κοσμηθὲν, ὡς | ἐν τῷ τέλει ἰδεῖν ἔξεστι. | Νεω-
στὶ μετατυπωθὲν καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν
| παρ' Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. | ΕΝΕ-
ΤΙΗΣΙ, 1737. | Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. .αψλζ'.

Ἡ τελευταία τοῦ βιβλίου σελὶς (456), διηρημέ-
νη εἰς τρεῖς στήλας, γνωστὸν ποιεῖται «Κατάλο-
νον βιβλίων τοῦ Κυρίου Νικολάου Σάρρου ὁποῦ
κρατεῖ| εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἀντωνίου ὁ Βόρτολις, καὶ

ἄλλων ἐκ| τῆς Τυπογραφίας τοῦ εἰς Βενετίαν»·
καὶ ἀριθμεῖ ἑκατὸν τρία βιβλία, ὧν γνωστὰ τὰ
πλεῖστα· τινὰ τούτων ἐφάνησάν μοι ἄγνωστα,
τοῦλάχιστον ἕνεκα τῆς σημειώδους αὐτῶν ἀνα-
γραφῆς, τὰ ἐξῆς:

* Ακολουθία τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος
* Ακολουθία τῆς Κασσωπῆτρος
Διαταγὴ Κλήμεντος
Διήγησις τῆς Κρήτης
* Ἐκλογαὶ διαφόρων εὐλαβειῶν
* Ἑορτολόγιον
Μισωρόλογον
* Ὀκτώηχος μετὰ λεξικόν
Παιδαγωγία
Στιχολογία
Χρυσάνθου Διδασκαλία χριστιανικὴ μεγάλη
Ψαλτήριον μετὰ λεξικόν
* Ὁρολόγιον Μέγα, τὸ λεγόμενον Βλαχίας.

§

Τὸν δεύτερον κατάλογον ὀφείλω εἰς τὸν Ἀντώ-
νιον Βόρτολιν, ἐκδότην βιβλίου, μὴ ἀναφερομένου
παρὰ Βρετῶ καὶ παρὰ Παύλῳ Λάμπρῳ· ἔστι τεῦ-
χος εἰς σχῆμα μικρὸν ὄγδον, ἐκ σελίδων 432 (ἐκ-
τὸς 16 τοῦ τίτλου καὶ τοῦ προλόγου καὶ τοῦ προ-
τεταγμένου πίνακος τῶν ἐπριεχομένων). Ἡ τοῦ βι-
βλίου προμετωπίς, εἰς δεκατέσσαρας ἐκτεινομένη
στίχους, ἔχει οὕτω·

ΘΡΗΣΚΕΙΑ, ΚΑΙ ΕΘΗ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ, Συν-
τεθέντα μὲν μετὰ καὶ τῆς Ἀναίρεσεως αὐτῶν εἰς
Ἰταλικὴν Διάλεκτον παρὰ τοῦ Κυρίου Δόκτωρος
ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΔΙΚΩΝ, Μεταφρασθέντα δὲ εἰς τὴν
ἀπλὴν Ῥωμαϊκὴν Γλῶσσαν πρὸς εὐαρέστησιν τῶν
περιέργων Φιλομαθῶν. Νῦν Πρῶτον Τύποις ἐκδο-
θέντα, καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθέντα.
ΕΝΕΤΙΗΣΙ, 1775. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι.

Τὴν τῶν βιβλίων ἀναγραφὴν, εἰς τέσσαρας σε-
λίδας ἐκτεινομένην, ὁ ἀναγνώστης ἀμέσως εὐρίσκει,
ἐξ ἧς ἐξήρεσα τοὺς τίτλους ὀλίγων βιβλίων, κατὰ
χιλιάδας ἐκδιδομένων μέχρι σήμερον ἐν Βενετίᾳ καὶ
χρησιμευόντων παρὰ τῷ ἐλληνικῷ λαῷ, ἀντὶ ἀ-
ναγνωσμάτων, ἀνονήτων διὰ τὸ τῆς ὕλης ἀνόητον
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Παραθεῖς τὴν ἀναγραφὴν ἀνευ πα-
ρατηρήσεώς τινος ἀμέσου, συμπληρῶ τὸν λόγον
τὸν περὶ ἀναγραφῶν διὰ τρίτης τινός, οὐσιωδεστέ-
ρας, μεθ' ἣν τάττω τὴν καὶ τῶν τριῶν τούτων οὐ-
σιωδεστέραν. Ἡ ἀναγραφὴ τοῦ Βόρτολι ἐστὶν αὕτη.

1. ταῦτα ἀναγινώσκονται ἐν σελίδι 16' τοῦ προλόγου τοῦ Β' τόμου τῆς «Νεοελληνικῆς Φιλολογίας», παρακειμένου καὶ τοῦ κειμένου γαλλιστί.

2. ὁ Α' ἐξέδθη τῷ 1863, ὁ Β' τῷ 1864 καὶ ὁ Γ' Κατάλογος τῷ 1869. Ἡ «Νεοελλ. Φιλολογία» τῷ 1868.

3. τὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα τῆς προμετωπίδος τοῦ συγγράμματος ἐνταῦθα διατηρῶ τοιαῦτα· ὅσα δὲ στοιχεῖα ἢ λέξεις εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐνταῦθα παριστωμέναις διὰ παχέων γραμμάτων δῆλον ὅτι εἰσὶν ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ βιβλίου διὰ μελάνης ἐρυθρᾶς ἐκτετυπωμένα. Τὸ βιβλίον ἔχει σελίδας (ἐκτὸς τῶν ἡ' τοῦ τίτλου τε καὶ τοῦ προταττομένου πίνακος τῶν περιεχομένων) 456 εἰς τέταρτον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Διαφόρων Βιβλίων περιεχομένων ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΡΤΟΛΙ

Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα Ἱστορία εἰς στίχον.
 Ἀλεξάνδρου μυθολογικὴ Ἱστορία.
 Ἀλκινόου Φιλοσόφου εἰς τὰ τοῦ Πλάτωνος δόγματα.
 Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.
 Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.
 Βίος Αἰσώπου εἰς ἀπλὴν φράσιν.
 Βίος, καὶ Μῦθοι Αἰσώπου Γραϊκολατῖνοι.
 Γένος, καὶ κατορθώματα Πέτρου Αὐτοκράτορος πά-
 σης Ρωσίας.
 Γνωμολογικὸν περιέχον τὰ κατὰ Ἀλφάβητον τοῦ
 Χρυσολωρᾶ Γνωμικὰ Μονόστιχα.
 Γραμμικτὴ Λασκάρειος.
 » Ἑτέρᾳ Βησσαρίωνος.
 » Ἑτέρᾳ Σουγδουρῇ Νέας.
 Διάγνωσις περὶ Φύσεως, καὶ Ἰδιωμάτων Ζώων.
 Διχονικόν.
 Ἑτέρα μὲ πετζί.
 Διδασκαλία Θεωρικοπρακτικὴ, περὶ τῶν Πυρετῶν.
 Διδασκαλία Χριστιανικὴ.
 Διήγησις τῆς Κρήτης.
 Ἐκλογαὶ διαφόρων εὐλαβειῶν.
 Ἑρμηνεῖαι εὐσεβεῖς περὶ Μιμήτεως Χριστοῦ.
 Ἐρῶν Διάλογος μετὰ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Προ-
 σέτι ὁ Βίος τῆς Ἁγίας Μαρίνης, καὶ ἕτερα.
 Ζηνοβία. Πράξις Δραματικὴ Πέτρα τοῦ Μεταστασία.
 Ζητήματα διάφορα Θεολογικὰ τοῦ Μεγ. Ἀθανασίου.
 Ζυγόμετρον, ἥτοι τὰ Ζυγία, καὶ Μέτρα.
 Ἡμερολόγιον.
 Θεωρίαι Χριστιανικαί.
 Ἱερὰ Κατήχησις Βούλγαρι, ἥτοι Ἑξήγησις τῆς
 Θείας Λειτουργίας, καὶ Ἑξέτασις τῶν Χειροτο-
 νουμένων ἐπάνω εἰς τὰ Μυστήρια μετὰ καὶ πολ-
 λῶν ἄλλων.
 Ἱστορία ἀληθὴς τῆς Βασιλείας Φιλίππου τοῦ Μακε-
 δόνα, καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.
 Ἱστορία Νέα Ἀθέσθη Κυθηρέου.
 Ἱστορικὴ Μυσταγωγία.
 Κυριακοδρομίον.
 Λεξικὸν Μικρὸν Τετράγλωσσον, τουτέστι τῆς Ἑλλη-
 νικῆς, Λατινικῆς, Ἰταλικῆς, καὶ ἀπλῆς τῶν
 Ρωμαίων.
 Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου Γραϊκολατῖνα.
 Λόγοι Ψυχοφελεῖς εἰς τὸ Σωτήριον Πάθος.
 Μεγάλῃ Βοεβόδας.

Μῦθοι Αἰσώπου εἰς κοινὴν γλῶσσαν.
 Οἴκοι τῆς Θεοτόκου Ἑλληνικά, καὶ ἀπλᾶ.
 Παιδικαὶ Ἱστορίαις ὅλου τοῦ Κόσμου τοῦ Κυρίου
 Ρολλίν, μεταφρασθεῖσαι εἰς ἀπλὴν φράσιν, εἰς
 Τόμους Δεκάξη.
 Πραγγέλιμα διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν τῶν Παι-
 δίων τοῦ Κυρίου Ρολλίν.
 Παιδαγωγία.
 Περιγραφή τῆς σεβασμίας, καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τοῦ
 Κύκκου.
 Πέτρου Ἀλεξιοβίχη Αὐτοκράτορος Ρουσίας μετὰ
 Γεωγραφικῶν Ἱστοριῶν. Τόμοι δύο.
 Πορτολάνος, Βιβλίον περιέχον τοὺς Λιμένας, καὶ τὸ
 διάστημα ἀπὸ Τόπον εἰς Τόπον, καὶ ἄλλα ὅμοια.
 Προσκυνητάριον τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, μὲ
 Εἰκόνες.
 Ρητορικὴ Σκούφου.
 Στιχολογία.
 Στόχασες.
 Σύνοψις σκέτα.
 » Ἑτερῇ χρυσῇ.
 Συλλειτουργικόν.
 Ταρίφα μὲ ταῖς Πόστεις, καὶ πρακτικὴ τῶν Λογ-
 ρισμῶν.
 Τύχη Τηλεμάχου Υἱοῦ Ὀδυσσεύς, εἰς δύο Τόμους.
 Χρυσάνθου Διδασκαλία, περὶ τῆς Ἐξομολογήσεως
 Χρυσάνθου Περιγραφή τῆς Ἱερουσαλὴμ.
 Χρυσάνθου Εἰσαγωγή εἰς τὰ Γεωγραφικά, καὶ Στοι-
 χικά.
 Ψαλτήριον μικρὸν μετὰ Εὐχῶν.
 » Ἑτερον εἰς τέταρτον εἰς χαρκατῆρα Μέγαν.
 Ὠρολόγιον.
 » Ἑτερον Μέγα τὸ λεγόμενον Βλαχίας, σκέτο.

(ἔπεται συνέχεια).

δ. μ. χ. Μ. Ι. Γ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἱεροῦ καὶ ἀκραίφνεστάτου,
 πρὸς σεπτὴν ἀνωτέραν συμμορφούμενοι ἐντο-
 λὴν, ἀνελάβομεν, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἡδὴ φθί-
 νοντος ἔτους, πλήρεις χρηστῶν ἐλπίδων, τὴν
 σύνταξιν τοῦ ψυχωφελοῦς καὶ χρησιμωτάτου εἰς
 πάντα χριστιανὸν ἀναγνώσματος, τοῦ ἀπὸ δύο
 ἐτῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Εὐαγγελικὰ Διδάγματα»,
 ἀξιοχρέω ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ, ἐκδιδομένου.

καὶ ὡς ἄδολος καὶ ἀγνή ὀρθόδοξος πνευματικὴ τροφή τοῖς εὐσεβέσι καὶ φιλαναγνώσταις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας υἱοῖς παρατιθεμένου. Καίτοι δὲ οὐχὶ ὑπὸ πολλῆς ἐστέφθησαν ἐπιτυχίας αἱ χρησταὶ ἡμῶν ἐλπίδες κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τοῦτο ἔτος, ἀτυχῶς ἐν πολλοῖς προσκοψάσης τῆς τοῦ ἔργου διαδόσεως, ἐν τούτοις τῇ αὐτῇ ἀνωτέρᾳ σεπτῇ ὑπεύκοντες ἐντολῇ, μετὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ αὐθιγῆς ἐνθουσιασμοῦ καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐπιλαμβανόμεθα καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος τοῦ κατὰ πάντα ἐπωφελεστάτου τούτου ἔργου καὶ προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκδοσιν ἐρμηνείας τῶν Εὐαγγελικῶν περικοπῶν, τῶν κατὰ πᾶσαν Δευτέραν ἀναγινωσκομένων, μεθ' ἧς κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος ἐκδοθήσονται αἱ ἐρμηνεῖαι τῶν Ἀποστολικῶν ἀναγνωσμάτων ἐκάστης Δευτέρας, ἀκολουθῶς αἱ περικοπαὶ τῶν Εὐαγγελίων καὶ Ἀποστόλων ἐκάστης Τρίτης, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου, καὶ οὕτως ἀποτελεσθήσεται μία σειρά χρησίων καὶ ψυχωφελῶν ἀναγνωσμάτων προσιτῶν εἰς πάντα εὐσεβῆ ἀναγνώστην καὶ λόγῳ τοῦ μικροῦ αὐτῶν τιμήματος καὶ λόγῳ τῆς ἀπλῆς καὶ εὐλήπτου αὐτῶν γλώσσης καὶ συνθέσεως.

Τὸ ἔργον, ὡς δύναται τις ἐκ τῶν λεχθέντων νὰ εἰκάσῃ, δὲν εἶναι οὔτε ἐκ τῶν κοινῶν ἀναγνωσμάτων, οὔτε τι σύνθηρος. Δυστυχῶς, ἐνῶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι πλεῖστα τοιαῦτα ἀναγνώσματα καταλαμβάνουσιν καὶ τὰς οἰκογενείας, καὶ τὰς σχολὰς καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ πάντα τόπον, ἐν ᾧ πνευματικὴ τις ἐπιτελεῖται ἐργασία, μόνον παρ' ἡμῖν μεγάλη, μεγίστη σπάνις ἔργων τοιούτων ὑπάρχει, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ἡμεῖς ὑπὲρ πάντα τὰ λοιπὰ ἔθνη ἔχομεν ἀνάγκην τοιούτων ἀναγνωσμάτων ὡς στενῶς καὶ μετὰ πείσμονος ἐπιμονῆς ὑπὸ πολυωνύμων καὶ ὀλεθρίων πολιορκούμενοι προπαγανδῶν, αἵτινες ζητοῦσι ν' ἀφαιρέσωσιν ἡμᾶς ὅ,τι δι' ὑψίστων θυσιῶν ἐπὶ 20 ὅλους αἰῶνας ἄδολον διετηρήσαμεν, **τὴν ὀρθόδοξίαν μας.** Τὴν ἑλλειψὶν λοιπὸν ταύτην ἀνέλαβε νὰ πληρῶσῃ ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία, διὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτῆς εἰς ὅλα τὰ Εὐαγγελικά καὶ Ἀποστολικά ἀναγνώσματα πασῶν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους, ὅπως τὰ εὐσεβῆ αὐτῆς τέκνα ἔχοντα ὑπ' ὅψιν ὡς βοήθημα τὰ διδάγματα ταῦτα μελετῶσιν ἀφρόδως τὴν ἀγίαν Γραφήν, εὐρίσκοντα ἐν αὐτοῖς τὴν λύσιν πάσης ἀπορίας, ἢ ὁποία θὰ γεννηθῇ τυχὸν ἐν τῷ πνεύματι αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν. Τοιού-

τοτρόπως δὲ ὁ χριστιανός, προσθέτων καθ' ἑδωμάδα εἰς τὰ ἔξοδα αὐτοῦ μίαν μόνην δεκάραν θὰ κατορθώσῃ χωρὶς κἂν νὰ τὸ ἐννοήσῃ νὰ ἀποκτήσῃ ἓνα πολύτιμον θησαυρὸν δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ καὶ πρὸ πάντων διὰ τὰ ἴδια τέκνα, τῶν ὁποίων αἱ τρυφεραὶ καρδίαι, ποτιζόμεναι ἐγκαίρως τὸ ἀκραιφνὲς καὶ ἄδολον τῆς Ὀρθοδοξίας γάλα θὰ ἀποβῶσιν εὐαίσθητοι μὲν πρὸς τὸ ἀγαθόν, σταθεραὶ δὲ καὶ ἀκλόνητοι ἐν τῇ Ὀρθοδοξίᾳ ἀπέναντι τῶν πολλαπλῶν προπαγανδῶν, αἱ ὁποῖαι τόσον ἀσπλάγχχνως καὶ ἀφιλαδέλφως ζητοῦσι νὰ παραπλανήσωσι καὶ νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν ἡμᾶς.

Διὰ ταῦτα πάντα, εἰς τὸν ὑψηλὸν τοῦτον σκοπὸν, τοῦ ὁποίου στοχάζονται τὰ Εὐαγγελικά Διδάγματα, ἀποβλέποντες, ἐν πεποιθήσει ἐσμὲν ὅτι σύμπαντες οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ θὰ σπεύσωσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ ἅγιον τοῦτο ἔργον τῆς Μητρὸς μας Ἐκκλησίας καὶ οὕτω, Θεοῦ εὐδοκοῦντος καὶ συναιρουμένου, μετὰ πάροδον ὀλίγων ἐτῶν θὰ ἔχωμεν τὸ πλῆρες τοῦτο ἐρμηνευτικὸν ἔργον, πρὸς χρῆσιν παντὸς εὐσεβοῦς ὀρθοδόξου χριστιανοῦ. Οὐδέποτε πιστεύομεν ὅτι θὰ εὐρεθῇ καὶ εἰς ἀκόμῃ χριστιανός, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του, τὴν δεκάραν του, δι' ἓνα τόσον ὑψηλὸν, τόσον ἱερὸν σκοπὸν. Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει δὲ ταύτῃ προβαίνομεν εἰς τὸ ἔργον.

Ἡ σύνταξις.

Τουρκικὸν Ταχυδρομεῖον. Παρεκλήθημεν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν τουρκικῶν ταχυδρομείων νὰ ἀναγγείλωμεν ὅτι πρὸς μείζονα εὐκολίαν τοῦ δημοσίου ἡ διευθυνσις αὐτῶν δέχεται τὴν ἀποστολὴν δώρων ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει καὶ ἄλλων ἀντικειμένων μέχρι 5 χιλογράμμων ἀντὶ 4 μόνον γροσίων.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ κατὰ τὴν ταύτην γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πενήκων, ἀγγελτηρίων, ἐπισκεπτηρίων καὶ παντὸς εἶδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τουρκικὴν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. 426709

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΚΓ' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΧΡΟΝΙΚΑ

Α.

- *Απονομή παρασήμεων σελ. 23 100 133 334 441.
- *Αρμενίων Πατριρχ. σελ. 24 182.
- *Αρχιδράς μητροπολ. σελ. 35.
- *Αρχιεραμ. Ι. Συνόδου σελ. 35 289 442 491.
- *Αρχιεπίσκοποι καθιδρύματα σελ. 35 241 289 314 340 398.
- *Αγιον Όρος σελ. 48 265 328 336 341 375 377 453.
- *Αδελφότης Φαναρίου σελ. 57 511 520.
- *Αγιον Μύρον σελ. 86 98 165 194 208 234.
- *Αδελφότης «Αμφίπολις» σελ. 116.
- *Αδελφότης Σταυροδρομίου σελ. 142.
- *Αδελφότης «Γρηγόριος Παλαμάς» σελ. 143.
- *Ακάθιστος Ύμνος σελ. 154.
- *Αρχιεπίσκοπος επάρχια σελ. 198.
- *Αρχαιολογική Εταιρεία Αθηνών σελ. 225.
- *Αδελφότης «Εννέα Μούσαι» σελ. 225.
- Αΐνου μητρόπολις σελ. 234 349 519.
- *Αργολίδος επίσκοπος σελ. 266 280 290 397.
- *Ανθιμος Ζ' σελ. 314 459 490.
- *Αδριανουπόλεως μητροπολ. σελ. 327 334 368 425 442.
- *Αντιοχικόν ζήτημα σελ. 336.
- *Ανέων πρώην σελ. 368.
- *Ανδρέας πρίγκιψ Ελλάδος σελ. 414.
- *Αριστοβούλος Φιλίππου σελ. 426.
- *Αλκιχόζογλους Σάββας σελ. 426.
- *Ανανιάδης Κ. σελ. 441.
- *Απαντήσεις αυτοκεφάλων Έκκλησιών σελ. 489.
- *Αδελφότης Καβάλλας σελ. 511.
- *Αλσάντη Θεοδώρα σελ. 520.
- Αυστριακή πρεσβεία σελ. 527.
- *Ατταλείας βιβλιοθήκη σελ. 547.
- *Ανάλεκτα νεοελλην. βιβλιοθ. σελ. 553.

Β.

- Βυρώνειος εταιρεία εν Λονδίνο σελ. 24.
- Βιβλιογραφία σελ. 36 235 253 390 411 422 439 463 469.
- Βαϊράμιον σελ. 100.
- Βάρνης μητροπολ. σελ. 103 185 198.
- Βερροίας μητροπολ. σελ. 207 465.
- Βαρούτης Ι. σελ. 215 225.
- Βελεγράδων μητροπολ. σελ. 214 264.
- Βόσνης μητροπολ. σελ. 272 327 442.
- Βοσνίας επάρχ. σελ. 314.
- Βυζαντινή μουσική σελ. 367 407 414 444.
- Βενιαλούκας μητροπολ. σελ. 509 528.
- Βουλγαρική επάρχια σελ. 525.
- Βοδενών μητροπολ. σελ. 527.

Γ.

- Γρυπάρης Ι. σελ. 208 336 453 510.

- Γάμος σελ. 209.
- Γάνου καὶ Χώρας μητροπολ. σελ. 281 452.
- Γρούιτς Σάββας σελ. 288.
- Γαλντᾶ σχολαὶ σελ. 321.
- «Γερμανία» ἐφημερίς σελ. 336.
- Γιάγμο βέης Ίωαννίδης σελ. 441.

Δ.

- Δωρεὰ σελ. 23 35 133 143 185 187 199 214 225 251
272 273 288 312 328 341 365 489 543.
- Δύο Σώματα σελ. 46 86 103 131 207 233 263 341 441
457 526.
- Δικονομικαὶ ὁδηγαὶ σελ. 46.
- Δικαιοφύλαξ σελ. 56.
- Διδασκαλικὴ Ἀδελφότης Θεσ)νίκης σελ. 116.
- Διαχειρίσεις ναῶν καὶ σχολῶν σελ. 132.
- Διδυμοτείχου μητροπολ. σελ. 185 368 374 509.
- Δρυϊνουπόλεως πρώην σελ. 186.
- Δαλματίας επίσκοπος σελ. 235 329.
- Δράμας μητροπολίτης σελ. 264 272 289 334 375.
- Δυρραχίου μητροπολ. σελ. 264 314 350 413.
- Δεδρῶν μητροπολ. σελ. 273.
- Διδασκαλεῖον Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς σελ. 289.
- Διάψευσις σελ. 301.
- Δραγομὶρ Δημητρίσκος σελ. 350.
- Δήλωσις σελ. 398.
- Δευτερεύων σελ. 490 519.

Ε.

- Εὐστάθιος Εὐγενίδης σελ. 19 406.
- *Ενοριακαὶ ἐκλογαὶ σελ. 23 35 47 98.
- *Εθνικὰ Φιλανθρ. Καταστήματα σελ. 23 141 312 527.
- *Επέτειοι ὀνομάτων σελ. 24 36 47 87 241 336 375 458.
- *Εκκλησία Κύπρου σελ. 24 70 116 143 350 408.
- *Εκκλησία Ρωσίας σελ. 24 88 133 209 271 495.
- *Εκκλησία Ἑλλάδος σελ. 24 70 133 143 155 188 225 265
328 341 376 408 414 528 545.
- *Εκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ σελ. 24 68 70 99 133 155 209
226 290 372 414 453.
- *Εκκλησία Ἀγγλικανὴ σελ. 25 86 99 253 374.
- *Εκκλησ. Μουσ. Σύλλογος σελ. 35 154 242 305 323 453
467 510.
- *Εκπαιδευτ. Ἐπιτροπὴ σελ. 47 48 58 422 527.
- *Επισκευαὶ πατριαρχ. οἴκου σελ. 47 57 70 87 115 154 186
323 340 350 426.
- Εὐγενίδεια ἐκπαιδευτήρια σελ. 56 459.
- *Εκδικος Μ. Ἐκκλησίας σελ. 56.
- *Επισκέψεις σελ. 57 198 224 253 264 340 369 407.
- *Εκκλησία Ἀλεξανδρείας σελ. 58 133.
- *Εκκλησιαστ. ἔγγραφα σελ. 68 430 477.

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων σελ. 70 116 133 188 290 328 407
414 453 468 528 545.
Ἐκκλησία Μαυροβουνίου σελ. 88 288.
Ἐρσεκίου μητροπολ. σελ. 98 207 214 251 265 280.
Ἐκκλησιαστ. ποιναὶ σελ. 104 327 376 406 414.
Εὐαγγελικὰ Διδάγματα σελ. 132 186 221 264 398 514 555.
Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια σελ. 133 197 208.
Ἐκλογικὴ συνέλευσις σελ. 141.
Ἐράνων ἐπιτροπὴ σελ. 186 272 398 439 467 537.
Ἐλέη σελ. 187.
Ἐκκλησία Σερβίας σελ. 188.
Ἐπιτροπὴ ἀρχιερατ. περυσίων σελ. 208 458.
Ἐκκλησία ἐν Αὐστρίᾳ σελ. 225.
Ἐλαίας ἐπίσκοπος σελ. 233 241.
Ἐπετηρὶς Πατριάρχου σελ. 251.
Ἐφέσου μητροπολ. σελ. 251 264 314 388 457 528.
Ἐκκλησία Ρουμανίας σελ. 274 521 526.
Ἐκκλησιαστ. Ἐπιτροπὴ σελ. 278 280.
Ἐμπορικὴ σχολὴ Χάλκης σελ. 281.
Ἐρζεγοβίνης ἐπαρχ. σελ. 314.
Ἐλευθερουπόλεως μητροπολ. σελ. 397.
Εὐφροσύνη Φωτιάδου σελ. 407.
Ἐπιτροπὴ παθόντων ὁμογενῶν σελ. 413 426.
Ἐκκλησιαστ. Ἐπιτροπὴ σελ. 414 452.
Ἐγρικαίου νεκροταφεῖον σελ. 442.
Ἐκκλησιαστ. συγγραφεῖς σελ. 445 456 540.
Ἐπιτροπὴ μαρτυρικῶν βαπτίσεως σελ. 467.
Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ἔκδοσις σελ. 474.
Ἐσχὴ-σεχίρ σελ. 491.
Ἐφημέριοι ἐν Εὐρώπῃ σελ. 552.

Z.

Ζάππειον Παρθενάγωγ. σελ. 208 253 291 340.
Ζωγράφειον Γυμν. σελ. 290.
Ζωηρὸς πασῶς σελ. 314.
Ζαρίφης Α. σελ. 350.
Ζίρνοβον σελ. 491.

H.

Ἡρακλείας μητροπολ. σελ. 103 141.
Ἡλιουπόλεως μητροπολ. σελ. 413 441.

Θ.

Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης σελ. 35 142 223 241 251 281
302 315 375 493 542 552.
Θεράποντος ἀγίασμα σελ. 186.
Θράκη σελ. 365 366.
Θεολογικὴ Σχολὴ Στζαυροῦ σελ. 407.
Θεσσαλονίκης μητροπολ. σελ. 451 452 526 544.

I.

Ἱερὰ Σύνοδος σελ. 22 153 198 334 493.
Ἱκονίου μητροπολ. σελ. 69 103.
Ἱωαννίδης βέης σελ. 71 87.
Ἱωακείμιον Παρθενάγ. σελ. 186 281 340 368.
Ἱεροσολύμων πρώην σελ. 209.
Ἰλμπαμπερίων γραφεῖον σελ. 234 253.
Ἰωνᾶς ἀρχιμ. σελ. 281.
Ἰωακείμ ὁ Γ' (νόσημα) σελ. 326.
Ἰνδικτιῶν νέα σελ. 373.
Ἱερόθεος Ἀνθουλίδης σελ. 426.

K.

Κυζίκου μητροπολίτης σελ. 23 35 115 154 214 327 334
366 443 451 452 465 468 489 510 544.
«Κωνσταντινούπολις» ἐφημερίς σελ. 48.
Καντουαρίας ἀρχιεπίσκοπος σελ. 86.
Καινὴ Διαθήκη σελ. 87.
Κήρυγμα σελ. 114 129 142.
Καπουχεχαγιᾶ γραφεῖον σελ. 115.

Καστορίας μητροπολ. 234 264 365.
Κάρδιφ κοινότης σελ. 253.
Καθαίρεσις σελ. 253 443 494.
Κολωνίας ἐπαρχία σελ. 289.
Κασσανδρείας μητροπολ. σελ. 334 349 367 442 458.
Καλλιουπόλεως μητροπολ. σελ. 334 350 413 441.
Κισάμου καὶ Σελίνου ἐπίσκοπος σελ. 341.
Κώου μητροπολ. 350 466.
Καραθεοδωρῆς Κ. σελ. 414.
Κατηχητικὴ σελ. 439.
Κοσμᾶ πασῶς σελ. 441.
Καζανόβας Σ. 441.
Καρπάθου πρώην σελ. 519.
Κάλιτς σελ. 527.

Λ.

Λεύκης ἐπίσκοπος σελ. 86 115.
Λαχωδάρης Ἀλέξ. σελ. 289.
Λέρου καὶ Καλύμνου μητροπολ. σελ. 349 350 406 458.
Λαυρέντιος Μ. Ἀρχιδιάκονος σελ. 349 545.
Λιτίτσης μητροπολ. σελ. 350.
Λαμπαδαρίδης Ἀν. σελ. 520.

M.

Μαρωνείας μητροπολ. σελ. 35.
Μαρασλῆς Γρηγ. σελ. 57.
Μνημοσύνη λέσχη σελ. 57 528.
Μονὴ Κανάλων σελ. 70 133 466.
Μαυροκορδάτος Νικ. σελ. 71 103.
Μονὴ Φανερωμένη σελ. 86 261 458 466 490.
Μετσόβου ἐξαρχία σελ. 98 198 466.
Μοναστηριακὸν γραφεῖον σελ. 132 154.
Μουχαρρέμ σελ. 141.
Μαυρομαμάτης Κωνστ. σελ. 143.
Μοστράτος Δ. σελ. 144 494.
Μονὴ Παντοκράτορος σελ. 153 198.
Μανουὴλ Γεδεών σελ. 154.
Μονὴ Πέτρας σελ. 133.
Μεγάλῃ Ἑβδομάδι σελ. 185.
Μιτυλήνης μητροπολ. σελ. 185 373 441.
Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολή σελ. 186 273 281 291 302 340
376 458.
Μπακούιν Σαβῖα σελ. 215.
Μονὴ Τσαδῶρι σελ. 224.
Μεσημβρίας πρώην σελ. 224.
Μονὴ Ὀλυμπιώτισσης σελ. 234.
Μονὴ Πάτμου σελ. 234 397 453.
Μονὴ Βαζελῶνος σελ. 241.
Μονὴ Χουτουρᾶ σελ. 253.
Μυριαφύτου ἐπίσκ. σελ. 289 334 341 350.
Μετόχιον Οἴκου. Θρόνου ἐν Μόσχᾳ σελ. 289 334 442.
Μονὴ Ραγίου σελ. 323 466.
Μετρῶν πρώην σελ. 340.
Μουσικὴ παιδαγωγία σελ. 341.
Μαυρογερδάτος Θ. σελ. 350.
Μαυροβουνίου πρεσβεία σελ. 350 376 519.
Μακεδονία σελ. 365 366.
Μονὴ Σινᾶ σελ. 376 453 510.
Μογλενῶν μητροπολ. σελ. 406 467.
Μέγας ἀρχιμ. πρώην σελ. 406 442.
Μελνίκου μητροπολ. 413 442 451 458 465 526.
Μάγκος Α. σελ. 423.
Μάϋερ Φίλιππος σελ. 437.
Μάρκος Β. σελ. 441.
Μονὴ ἁγ. Γεωργίου Καρίπη σελ. 443.
Μαυρομαμάτειον παρθενάγωγεῖον σελ. 458.
Μονὴ Σουμελά σελ. 544.
Μονὴ Κύκκου σελ. 545.

Ν.

Νευροκοπίου μητροπολ. σελ. 35 341 367 374 451 458 489.
 Νομικὸς σύμβουλος Πατριαρχείων σελ. 98.
 Νεόφυτος δ' Η' σελ. 314.
 Ναζιανζοῦ ἐπίσκοπος σελ. 321 374.
 Ναῦδριον Πατριαρχικὸν σελ. 406.
 Νεοκαισαρείας μητροπολ. σελ. 441 451 452 458 526.
 Νικομηδείας μητροπολίτης σελ. 441 465.
 «Νέα Ἡμέρα» σελ. 494.

Ξ.

Ξανθοπόλεως ἐπίσκοπος σελ. 155.
 Ξάνθης μητροπολίτης σελ. 185.

Ο.

Ὁρφικά ἐκκλησιαστικά σελ. 56 224 273 388 520.
 Ὁρφανοτροφεῖον Πριγκίπου σελ. 208 239 252 279 334
 341 452 468 475 490 494 527.

Π.

Πατριαρχικά δώματα σελ. 23.
 Πνευματικὸν Δικαστήριον σελ. 47.
 Πατριάρχης ἐν τοῖς ἀνακτόροις σελ. 56 233 334 405 413
 474 518.
 Προϋπολογισμὸς πατριαρχείων σελ. 57.
 Πατριαρχικὴ λειτουργία σελ. 101 232 340.
 Προύσης μητροπολίτης σελ. 103.
 Πρεσβῶν μητροπολίτης σελ. 131.
 Πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἐγκύκλιος σελ. 161 291.
 Πάσχα ἑορταί σελ. 177.
 Πατριαρχικαὶ προσήσεις σελ. 214 225.
 Παπαγεωργίου Ν. σελ. 280.
 Πέτρος βασιλεὺς Σερβίας σελ. 281 302 543.
 Περμακὸν ζήτημα σελ. 287.
 Πάπας Λέων ΙΓ' σελ. 309.
 Παπαϊωάννου Χρῆστος σελ. 314 441 442.
 Παπαδόπουλος Χρῆστος σελ. 322 388.
 Πάπας Διὸς δ' Ι' σελ. 325.
 Πατριαρχικὸν τυπογραφεῖον σελ. 328.
 Παμμακάριστος εἰκὼν σελ. 334.
 Πατριρηγόπουλος Γ. σελ. 350.
 Πάλλης σελ. 350.
 Πελαγωνίας μητροπολίτης σελ. 366 442 451 452 519.
 Πατριάρχου Ἰωακείμ ἐπέτειος ὀνόματος σελ. 385.
 Πρεσβῶν μητροπολίτης σελ. 397.
 Πισιδίας μητροπολίτης σελ. 406 526.
 Παπαδόπουλος Φίλιππος σελ. 439.
 Πεσματζόγλους Ι. σελ. 442.
 Προικοννήσου μητροπολίτης σελ. 466.
 Πατρολογία σελ. 495.
 Παπαδάκης Συμεὼν σελ. 521.
 «Παιδικὸς Κόσμος» σελ. 545.

Ρ.

Ρωσικὴ πρεσβεία σελ. 24 520.
 Ροδοπόλεως μητροπολίτης σελ. 207 264.
 Ροβέρτειον γυμνάσιον σελ. 253.
 Ρασκοπρεσρένης μητροπολίτης σελ. 264.
 Ροδοκανάκειος Σχολή σελ. 328.
 Ροστότσκη πρόξενος σελ. 340.
 Ράινεκ σελ. 350.
 Ράλλη Ἀλεξάνδρα σελ. 376.
 Ροχὸλ Θεόδωρος σελ. 459.
 Ρόδου μητροπολίτης σελ. 544.

Σ.

Συμβούλιον Δ. Ε. Μ. σελ. 22 69 141 149 184 198 199
 271 452 492 544.
 Συντάξεις πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων σελ. 35.
 Σερβικὴ πρεσβεία σελ. 35 103 368 475 490 520.
 Σμύρνης μητροπολίτης σελ. 35 69 214 224 366 426.
 Σάμου μητροπολίτης σελ. 86 88 127 198.
 Σκοπίων μητροπολίτης σελ. 87 98 115 186 491 494 521.
 Σταυροδρομίου προϊστάμενος σελ. 131.
 Σκήτη προφήτου Ἡλιοῦ σελ. 153 198.
 Σωζοαγαθοπόλεως μητροπολίτης σελ. 186 466 494.
 Σταυροδρομίου Κεντρικὸν Παρεναγωγεῖον σελ. 187.
 Σουλῆς Νικόλαος σελ. 194 215 225.
 Σισανίου μητροπολίτης σελ. 198.
 Σχολὴ γλωσσῶν σελ. 208.
 Σερρών μητροπολίτης σελ. 223 253 264.
 Σερβίων μητροπολίτης σελ. 234.
 Σταυροδρομίου κοινότης σελ. 251 489.
 Στρωμνίτης μητροπολίτης σελ. 264 494.
 Σχολὴ Μαρασλῆ σελ. 272 302 340 398.
 Συναδινὸς Ζαννῆς σελ. 280 509.
 Σκαλτσούνης Ἰωάννης σελ. 350.
 Σουλτάνου ἐπετηρίς σελ. 357 449.
 Σάγου γενέθλια σελ. 369.
 Σαλτέλης Θεμιστοκλῆς σελ. 383.
 Σταυράκης Ἀριστάρχης σελ. 398.
 Σεραφεῖμ ψευδεπίσκοπος ρώσος σελ. 414.
 Σινδόσογλους Ἀλέξανδρος σελ. 441.
 Σιφναῖος Μ. σελ. 441.
 Σεραφεῖμ Χ' Σάββας σελ. 491.
 Στατιστικαὶ εἰδήσεις Πατριαρχείων σελ. 548.

Τ.

Τρεῖς Ἱεράρχαι σελ. 56.
 Ταμεῖον Ἱερῶν Συνόδου σελ. 131.
 Τσάρος Νικόλαος σελ. 223 234 452 519.
 Ταρσοῦ καὶ Ἀδάνων μητροπολίτης σελ. 273.
 Τανταλίδου οἰκογένεια σελ. 273.
 Τερνοβιτσίου ἀρχιεπίσκοπος σελ. 322.
 Τρόφωνος Ἀπόστολος σελ. 426.
 Τεργαδῆς πασᾶς Ν. σελ. 452 489.
 Τίτλοι βακουφικῶν κτημάτων σελ. 473.
 Τριτεύων Πατριαρχείων σελ. 490.

Υ.

Υπουργεῖον ναυτικῶν σελ. 322.
 » παιδείας σελ. 322.
 » δικαιοσύνης σελ. 327.
 Υπότροφοι Σουλτάνου σελ. 405.

Φ.

Φιλαδελφείας μητροπολίτης σελ. 35 69 280.
 Φιλολογικὸς Σύλλογος σελ. 144 251.
 «Φόρμιγξ» ἐφημερίς σελ. 234.
 Φραγκῆσκος Ἰωσήφ σελ. 340.

Χ.

Χαρακτήρ Προτεσταντισμοῦ σελ. 71 336.
 Χαιρουπόλεως ἐπίσκοπος σελ. 86.
 Χαλκηδόνος μητροπολίτης σελ. 103 115 234.
 Χίου μητροπολίτης σελ. 142 459.
 Χαμιδιὲ γέρας σελ. 28.
 Χατζηχρήστου Λύκειον σελ. 290.
 Χριστόφορος πρίγκηψ σελ. 312.
 Χλωρὸς Ι. σελ. 314.
 Χρυσὸς Π. σελ. 441.
 Χρ. στούγεννα ἐν τοῖς Πατριαρχείοις σελ. 543.

Β'. ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ
1903 σελ. 1.
Ὁ πρὸ Χριστοῦ κόσμος σελ. 5. 32. 40.
Τὸ κύρος τῶν ἀγγλικῶν χειροτονιῶν σελ. 9. 42. 59.
77. 89. 122. 155.
Σχέσεις Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως πρὸς τὴν ἑλλην.
φιλοσοφίαν σελ. 12. 63. 119.
Πίναξ διευθυντῶν τῆς Σχολῆς τῆς Πατριαρχ. Ἀκα-
δημίας σελ. 15.
Περὶ τοῦ γινῶθι σαυτὸν σελ. 18.
Εὐεργετήριον γράμμα πρὸς Εὐστάθιον Εὐγενίδην
σελ. 19.
Ἡ πρώτη τοῦ νέου ἔτους ἐν τοῖς Πατριαρχείοις
σελ. 20.
Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία σελ. 25.
Μελέτιος ὁ Ὁμολογητὴς καὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ
σελ. 28. 53.
Μέριμνα περὶ κηρύγματος σελ. 33.
Καθίκοντος ἐκπλήρωσις σελ. 37.
Ἱστορικαὶ ἀνακρίσεις σελ. 49.
Ἀναγραφὴ ὕμνων καὶ ἐγκωμίων εἰς τὴν ἁγίαν Εὐ-
φημίαν σελ. 55. 81. 110. 139. 202. 259. 345.
Μνημεῖα χριστιανικῆς τέχνης ἐν Ἀθῶν σελ. 73.
Νέα ἐπίσημά τε καὶ ἄλλα διδόμενα κτλ. περὶ πί-
στεως τῶν Παλαιοκαθολικῶν σελ. 83.
Λύσις ἀπορίας περὶ κολύματος γάμου σελ. 85.
Ἡ διατύπωσις τῆς ἐγκλείσεως σελ. 91.
Ἐνθρονιστικαὶ ἐπιστολαὶ σελ. 96.
Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ Ἀγγλικανικὴ Ἐκ-
κλησία σελ. 104.
Λόγιοι ἐξ Ἰθάκης σελ. 105.
Ἡ Νεάπολις τῆς Καππαδοκίας σελ. 109. 297.
Διαίτησις Βιβλιοθήκης σελ. 117.
Ἐπίκαιρα ἀκροάματα σελ. 133.
Περὶ τοῦ κανονικοῦ μνημονεύματος τοῦ ὀνόματος
τοῦ ἐπισκόπου σελ. 136.
Ἡ καλαισθησία τῶν Βυζαντινῶν σελ. 144.
Ἐπίκαιρα ἀναγνώσματα σελ. 152.
Πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἐγκύκλιος σελ. 161.
Αἱ λειτουργίαι τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπό-
λεως σελ. 188.
Σχέσεις ἑλληνικῆς φιλοσοφίας πρὸς τὴν Π. Διαθήκην
σελ. 199. 267. 295. 330.
Ἱεραὶ πορεῖαι σελ. 205.
Μοναστηριακαὶ περιουσίαι ἐν Ἠπείρῳ σελ. 209. 215.
Πλανῶντες καὶ πλανώμενοι σελ. 213.
Ἡ ἀπὸ τῆς Ἑω ἀνὰ τὴν Ἑσπερίαν διάδοσις τῆς
ἐκκλησιαστικῆς βυζαντινῆς μουσικῆς σελ. 217.
Γνωμοδότησις νομικὴ σελ. 219.
Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ Μ. Παρασκευὴν σελ. 226.

Τελευταῖαι παρατηρήσεις πρὸς τὴν «Ν. Ἠμέραν»
σελ. 229. 261.
Βυζαντινὰ λείψανα ἐν Ζακύνθῳ σελ. 235.
Ὁφειλαὶ ἄφυκτοι σελ. 237.
Χριστιανικαὶ ἀρχαιοῦτες ἐν Ζακύνθῳ σελ. 243.
Σημειώσεις εἰς ἀναγραφὰς μητροπολιτῶν Θεσσαλο-
νίκης σελ. 254.
Θεσσαλονίκης νομοκάνων ΙΖ' αἰῶνος σελ. 466.
Λυπηραὶ σκέψεις σελ. 269. 277. 285.
Θέσμια καὶ ἔθιμα τῆς ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας σελ. 317.
Ἀποτίσις ἱερῶν ὀφειλῶν σελ. 333. 389.
Φιλίστορα ἀποσημειώματα, Δημήτριος Γοδδελῆς
σελ. 337.
Αἱ ἐν Αὐστρία ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι σελ. 342.
351. 378.
Ζητήματα περὶ διαθηκῶν σελ. 352.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Πρισδριανῶν σελ. 355. 362.
Κανονικὴ παραίτησις σελ. 369.
Ἀναγνώσεις ἐκ τοῦ Ὁρολογίου τῆς τῶν Ἀκοιμήτων
μονῆς σελ. 380. 390. 401. 447. 455. 462. 532.
Τὸ ζήτημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς παρὰ
Λατίνοις σελ. 399. 408.
Τὸ ἐνεστώδες καὶ τὸ μέλλον τοῦ κλήρου καὶ τῶν δι-
δασκάλων σελ. 402.
Σκέψεις ἐπὶ τοῦ θείου κηρύγματος σελ. 416. 427.
Ἡ θρησκευτικὴ κατάστασις ἐν τῇ σημερινῇ Ἰαπωνίᾳ
σελ. 418.
Ἀνέκδοτα πατριαρχ. γράμματα σελ. 419. 446. 527.
514. 522.
Νομικὰ μελετήματα σελ. 432.
Αἱ παρ' ἡμῖν ἱστορικαὶ καὶ θεολογικαὶ σπουδαὶ ἐν
Εὐρώπῃ κρινόμεναι σελ. 415.
Σημειώσεις εἰς ἀναγραφὰς μητροπολιτῶν Θεσσαλο-
νίκης σελ. 437.
Γνώσεις χρήσιμοι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παρ' ἡμῖν παι-
δείας σελ. 460.
Χριστιανικὸν ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον σελ. 469.
Νομολογία Οἰκουμ. Πατριαρχείου σελ. 479. 538.
Πρόνοια περὶ κλήρου σελ. 481.
Ἀπαντήσεις αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν σελ. 482.
Τεκμήριον εὐλαδῶν αἰσθημάτων σελ. 488.
Συναξαριστὴς Ἐκκλ. Κωνσταντινουπόλεως σελ. 497.
Σχέσεις Ἐκκλησιῶν σελ. 499.
Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη περὶ γάμου σελ. 502. 512. 535.
Στιχάριον σελ. 504. 528.
Ἀποστολὴ δημοσιογραφίας σελ. 521.
Ἱερὰς ἐπιχειρήσεως ἀπαρχὴ σελ. 541.
Ἡ Κυριακὴ ἀργία σελ. 547.
Ὁ ἐν Γερμανίᾳ Παλαιοκαθολικισμὸς σελ. 548.
Ἡ ἐννοια τοῦ μονογράμμου σελ. 552.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΓ' ΕΤΟΥΣ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. Мечникова

02/09/25

902675

НБ ОНУ